

Migranternas välbefinnande och befolkningens attityder till migration

Sverige i ett europeiskt perspektiv

Migranternas välbefinnande och befolkningens attityder till migration

Sverige i ett europeiskt perspektiv

Maria Cheung, Matz Dahlberg och Hyrije Hasani

Rapport 2024:5

Delmi Rapport 2024:5
Beställning: www.delmi.se
E-post: ju.delmi@regeringskansliet.se
Omslagsfoto: Xin, Unsplash
Stockholm 2024
ISBN:978-91-89701-69-4

Förord

Migration är en av vår tids mest centrala samhällsfrågor. För många migranter innebär flytten till ett nytt land en möjlighet till ett bättre liv, men det medför också stora utmaningar och behov av att förhålla sig till en ny kultur och samhällsstruktur. I Sverige har migrationen liksom i många andra europeiska länder ökat kraftigt under de senaste decennierna. Det väcker frågor om både migranternas välbefinnande och den övriga befolkningens attityder till migration. Den här rapporten belyser hur migranternas välbefinnande har utvecklats över tid och hur det samspelar med befolkningens attityder till migration. Genom att sätta den svenska utvecklingen i ett europeiskt perspektiv får vi bättre förståelse för de utmaningar och möjligheter som migration medför. Förhoppningen är att rapporten genom att precisera och fördjupa bilden av migrationen till Sverige kan bidra, inte bara till en informerad debatt om migration och integration, utan också inspirera till policyåtgärder som främjar både välbefinnande och integration.

Författare till rapporten är Maria Cheung, fil. dr. i nationalekonomi, utredningssekreterare på Delmi, Matz Dahlberg, professor i nationalekonomi, Institutet för bostads- och urbanforskning (IBF) och nationalekonomiska institutionen vid Uppsala universitet, och Hyrije Hasani, fil. kand. i nationalekonomi. Rapporten har granskats av Christian Bjørnskov, professor i nationalekonomi vid Århus universitet och forskare på Institutet för näringslivsforskning (IFN), och Bi Puranen, docent i ekonomisk historia, generalsekreterare för World Values Survey och forskare vid Institutet för framtidsstudier (IFFS). Arbetet med rapporten har följts av Delmis kommittéledamöter Joakim Palme och Göran Holmqvist. Vid Delmis kansli har Henrik Malm Lindberg granskat innehållet. Som brukligt i Delmi-sammanhang ansvarar författarna själva för rapportens innehåll, slutsatser och rekommendationer.

Stockholm, september 2024.

Joakim Palme
Ordförande Delmi

Agneta Carlberger Kundoori
Kanslichef Delmi

Sammanfattning

Denna rapport undersöker migranternas självskattade nuvarande och framtida välbefinnande i Sverige jämfört med andra europeiska länder, befolkningens attityder till migration i Sverige jämfört med andra europeiska länder, samt om det finns någon korrelation mellan migranternas välbefinnande och befolkningens attityder till migration. Syftet är att öka kunskapen om dessa frågor och få en bättre förståelse för migranternas välbefinnande och hur det korrelerar med befolkningens attityder till migration i Sverige, Norden och Europa. För att besvara dessa frågor använder vi data från Gallup World Polls (GWP) attitydundersökningar, främst från åren 2016–2023, som är senaste tillgängliga data.

Rapporten visar att migranter i Sverige har ett högt självskattat välbefinnande jämfört med andra europeiska länder. Sverige rankas bland de tio bästa länderna i Europa både vad gäller nuvarande och framtida välbefinnande för migranter. Sverige hamnar också högt när det gäller befolkningens attityder till migration, som nummer två bland länder med den högsta graden av acceptans för migranter. Rapporten illustrerar en positiv korrelation mellan migranternas välbefinnande och befolkningens attityder till migration, där Sverige och andra nordiska länder utmärker sig med både högt välbefinnande för migranter och hög grad av acceptans för migranter. I länder med en hög grad av acceptans för migranter finns det också en relativt stor positiv differens i det framtida och nuvarande välbefinnandet för migranter, men inte för personer som är födda i landet. En stor positiv differens kan bero på optimism och hopp om framtiden, medan en negativ skillnad kan indikera lägre framtidstro eller att de redan har uppnått sina mål. Sammantaget indikerar resultaten att migranternas välbefinnande tenderar att konvergera mot den inhemska befolkningens i länder där acceptansen för migranter är hög. Befolkningens attityder kan således spela en avgörande roll för hur väl migranter integreras i samhället, där en hög grad av acceptans och positiva attityder till migration kan underlätta migranternas anpassning och förbättra deras livskvalitet.

Summary

This report examines migrants' self-assessed current and future well-being in Sweden compared to other European countries, the population's attitudes towards migration in Sweden compared to other European countries, and whether there is any correlation between migrants' well-being and the population's attitudes towards migration. The aim is to increase knowledge on these issues and gain a better understanding of migrants' well-being and how it correlates with the population's attitudes towards migration in Sweden, the Nordic countries, and Europe. To answer these questions, we use data from Gallup World Polls (GWP), primarily from the years 2016–2023, which is the latest available data.

The report shows that migrants in Sweden have a high self-assessed well-being compared to other European countries. Sweden ranks among the top ten countries in Europe in terms of both current and future well-being for migrants. Sweden also ranks high in terms of the population's attitudes towards migration, being second among countries with the highest acceptance of migrants. The report illustrates a positive correlation between migrants' well-being and the population's attitudes towards migration, with Sweden and other Nordic countries standing out with both high well-being for migrants and a high degree of acceptance of migrants. In countries with a high degree of acceptance of migrants, there is also a relatively large positive difference in the future and current well-being for migrants, but not for people born in the country. A large positive difference may be due to optimism and hope for the future, while a negative difference may indicate lower future outlook or that they have already achieved their goals. Overall, the results indicate that migrants' well-being tends to converge towards that of the native population in countries where the acceptance of migrants is high. Thus, the population's attitudes can play a crucial role in how well migrants integrate into society, where a high degree of acceptance and positive attitudes towards migration can facilitate migrants' adaptation and improve their quality of life.

Innehåll

1. Inledning.....	10
2. Data och metod	14
2.1 Beskrivning av variablerna.....	15
2.2 Tillvägagångssätt och metod.....	18
3. Resultat.....	22
3.1 Migranternas välbefinnande	22
3.2 Befolkningens attityder till migration.....	31
3.3 Samvariation mellan välbefinnande och attityder till migration.....	38
4. Avslutande diskussion.....	46
Referenser	49
Bilaga A: Tabeller	55
Bilaga B: Figurer.....	61
Förteckning över tidigare publikationer.....	64

Tabeller

Tabell 1. Rangordning av länders nuvarande och framtida välbefinnande, födda utomlands.....	27
Tabell 2. Migration Acceptance Index (MAI) i enskilda länder	37
Tabell A1. Fördelning efter vistelsetid och födelseregion för personer födda utomlands, Sverige, Norden och Europa 2016–2023.....	55
Tabell A2. Bakgrundsvariabler för personer födda utomlands jämfört med personer födda i landet, Sverige, Norden och Europa 2016–2023.....	56
Tabell A3. Rangordning av länders differens mellan det framtida och nuvarande välbefinnandet, födda utomlands	57
Tabell A4. Statistiska skillnader i nuvarande, framtida respektive differensen i välbefinnandet för nyanlända och migranter (5 år) jämfört med personer födda i landet, Sverige, Norden och Europa, 2016–2023.....	58
Tabell A5. Statistiska skillnader i MAI och de variabler som utgör MAI för länder i Norden jämfört med Sverige, 2016, 2019, 2022 och 2023.....	59

Tabell A6. Korrelation mellan länders MAI och nuvarande, framtida respektive differensen i välbefinnandet för nyanlända, migranter (> 5 år) och födda i landet, 2016–2023	60
---	----

Figurer

Figur 1. Utvecklingen av det nuvarande välbefinnandet för personer födda utomlands jämfört med personer födda i landet, Sverige och Europa, 2007–2023	24
Figur 2. Kartor över nuvarande och framtida välbefinnande samt differensen, födda utomlands respektive födda i landet	26
Figur 3. Nuvarande och framtida välbefinnande för olika grupper i Sverige, Norden och Europa, 2016–2023	29
Figur 4. Differens mellan framtida och nuvarande välbefinnande för olika grupper i Sverige, Norden och Europa, 2016–2023	30
Figur 5. Graden av acceptans för migranter (MAI) per land och genomsnittet för Europa per år, sorterat efter graden av acceptans	33
Figur 6. Utvecklingen av graden av acceptans för migranter (MAI) i Sverige jämfört med övriga nordiska länder	34
Figur 7. Utvecklingen av andelen som anser att det är bra med immigranter/invandrare som bor i landet, blir ens granne, gifter sig med en nära släkting (%), i Sverige jämfört med Europa	35
Figur 8. Karta över ländernas Migration Acceptance Index (MAI)	36
Figur 9. Befolkningens välbefinnande och attityder till migration	41
Figur 10. Korrelation mellan nuvarande välbefinnande och MAI för respektive grupp	42
Figur 11. Korrelationen mellan differensen på välbefinnandet och MAI för respektive grupp	44
Figur B1. Andel som anser att staden/området där en bor är en bra plats för migranter från andra länder (%)	61
Figur B2. Korrelationen mellan andelen som anser att staden/området är en bra plats för migranter och nuvarande välbefinnande, 2007–2023	62
Figur B3. Korrelationen mellan andelen som anser att staden/området är en bra plats för migranter och differensen på välbefinnandet (framtida minus nuvarande), 2007–2023	63

1. Inledning

Vi lever i en tid av global migration. Enligt International Organisation for Migration (IOM) fanns det år 2020 omkring 281 miljoner migranter i världen, vilket motsvarar ungefär 3,6 procent av världens befolkning (McAuliffe och Oucho, 2024). Under 2021 migrerade 2,25 miljoner personer till Europeiska unionen (EU), och över 1,1 miljoner personer sökte asyl i Europa 2023, vilket är den högsta noteringen sedan 2015–2016.¹ Migrationen till Sverige var på historiskt höga nivåer under åren 2014–2015, då en kvarts miljon asylsökande kom till Sverige.² Bland OECD-länderna (Organisation for Economic Co-operation and Development) hade Sverige den största andelen asylsökande under perioden 2005–2014 (OECD, 2016). Den ökande andelen som migrerar till ett nytt land leder till att andelen personer som bor i ett annat land än där de är födda också ökar sakta över tid. Detta gäller inte minst för Sverige. Idag är ungefär var femte invånare i Sverige född i ett annat land, vilket enligt uppgifter från Eurostat är den femte högsta andelen inom EU. Denna andel förväntas öka framöver, och år 2070 förväntas 24 procent vara utlandsfödda enligt Statistiska Centralbyråns demografiska rapport om Sveriges framtida befolkning (SCB, 2023a).

Migration väcker stora förhoppningar och för migranten själv inbegriper det ett löfte om en bättre framtid (Castles, de Haas och Miller, 2020). Migrationen kan ske av en rad olika skäl såsom ekonomiska, miljömässiga och sociala och kan vara mer eller mindre frivillig.³ De personer som i statistiken utgör gruppen utlandsfödda inom ett land är således en väldigt heterogen grupp, vars grund för bosättning kan bero på olika orsaker såsom arbete, studier, behov av skydd eller som anhörig. Generellt fattar människors beslut om att migrera på grundval av en uppfattning om att migrationen kommer att förbättra ens livssituation (se exempelvis Berggren m.fl., 2020). Hur det går för migranterna i destinationslandet påverkas därefter av flera olika faktorer.

¹ Se även https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/promoting-our-european-way-of-life/statistics-migration-europe_sv. Hämtad 2024-08-14.

² Se www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/Pressrum/Nyhetsarkiv/Nyhetsarkiv-2023/2023-10-20-Migrationsverket-svarar--Vilka-ar-det-som-kommer-till-Sverige---och-varfor.html. Hämtad 2024-08-14.

³ Med migration menas i denna rapport att människor förflyttar sig från ett land till ett annat för att bosätta sig där.

Det finns ett flertal studier som undersöker hur det går för migranterna i destinationslandet, vilket inte bara ger en ökad kunskap om migranternas välbefinnande i bred bemärkelse utan även ger en fingervisning om hur väl migranterna integreras på exempelvis arbetsmarknaden. Majoriteten av dessa studier utgår dock från objektiva välfärdsindikatorer såsom registerbaserade data på sysselsättning och inkomster, och visar att vissa grupper med ökad tid i landet konvergerar mot den inhemska befolkningens nivåer (se exempelvis Aydemir, 2011; Connor, 2010; Ruiz och Vargas-Silva, 2018). Det finns dock betydligt färre studier som utgår från subjektiva välfärdsindikatorer, vilket innebär att kunskap om migranternas självskattade välbefinnande, i synnerhet i relation till befolkningens attityder till migration, är begränsad. Vikten av att studera subjektiva indikatorer har betonats av flera forskare (exempelvis Puranen, 2019; Eriksson, 2019).

I denna rapport fokuserar vi på det självskattade välbefinnandet hos såväl personer som precis har kommit till Sverige som de som bott här i några år, och undersöker hur det samvarierar med graden av acceptans för migranter. Vi sätter också resultaten för Sverige i relation till andra länder i Norden och övriga Europa. Mer specifikt undersöker vi följande tre frågeställningar:

1. Hur ser migranternas självskattade, nuvarande och framtida, välbefinnande ut i Sverige jämfört med andra länder i Europa?
2. Hur ser befolkningens attityder till migration ut i Sverige jämfört med andra länder i Europa?
3. Finns det någon korrelation mellan migranternas välbefinnande och befolkningens attityder till migration?

Syftet med rapporten är att få mer kunskap i frågorna och en bättre förståelse för migranternas välbefinnande och befolkningens attityder till migration i Sverige, Norden och Europa. För att besvara dessa frågor använder vi oss av data från Gallup World Polls (GWP) attitydundersökningar för i huvudsak åren 2016–2023 som är den senaste tillgängliga data.

Rapporten visar att det självskattade välbefinnandet är högt för migranter i Sverige jämfört med andra länder i Europa. Medan det nuvarande välbefinnandet ger en bild av hur respondenterna utvärderar sitt nuvarande liv, fångar det framtida välbefinnandet hur respondenterna ser på sitt liv om fem år. Sverige hamnar bland de tio bästa länderna i Europa med ett högt nuvarande och framtida välbefinnande för migranter. Även befolkningens attityder till migration, som mäts med hjälp av Gallups Migration Acceptance Index, är positivare i Sverige jämfört med andra länder i Europa. Sverige rankas näst högst, efter Island som har den allra högsta graden av acceptans

för migranter. Rapporten visar vidare på en positiv korrelation mellan migranternas välbefinnande och befolkningens attityder till migration, där Sverige och de övriga nordiska länderna hör till de länder med både ett högt välbefinnande för migranter och en hög grad av acceptans för migranter. Länder med en låg grad av acceptans för migranter karaktäriseras däremot av ett genomsnittligt lågt välbefinnande för migranter.

Rapporten undersöker även hur differensen mellan det självskattade framtida och nuvarande välbefinnandet ser ut för migranter i olika länder samt hur det korrelerar med graden av acceptans för migranter. Medan en stor positiv differens kan bero på optimism och hopp om livet, att personer inte uppnått det eftersträlvade stadiet ännu eller det faktum att det tar tid att etablera sig efter migration till ett annat land, kan en negativ differens indikera en lägre framtidstro eller att de uppnått det eftersträlvade stadiet. Rapporten visar att differensen för migranter blir större och mer positiv i länder med en hög grad av acceptans. För personer som är födda i landet ser vi inte en sådan ökning av differensen, snarare en svag minskning, vilket kan indikera en lägre framtidstro eller att de uppnått det eftersträlvade stadiet. Vi ser vidare ett större differensgap mellan nyanlända och personer födda i landet i länder med en högre grad av acceptans för migranter. Detta kan förklaras av att nyanländas nuvarande välbefinnande i dessa länder ligger på ungefär samma höga nivå som den inhemska befolkningens, som i sin tur skattar sitt nuvarande välbefinnande i nivå med det framtida, medan nyanlända skattar sitt framtida välbefinnande ännu högre. Vår tolkning är att nyanländas högre framtidstro är ett generellt fenomen i de allra flesta länderna, men deras nuvarande välbefinnande tenderar att konvergera mot den inhemska befolkningens i länder där de känner sig accepterade.

Vår förhoppning är att rapporten bidrar till ökad kunskap och förståelse för migranternas välbefinnande i Sverige, Norden och Europa samt för hur det samvarierar med länders attityder till migration. Den data som tillämpas i rapporten har inte tidigare använts för liknande frågeställningar. De befintliga studierna på området, som kopplar ihop migranternas välbefinnande och attityder till migration, är relativt få och baseras på äldre data. Tidigare studier har heller inte haft fokus på Sverige relativt Norden och Europa. De resultat som presenteras har potential till att bidra till en mer nyanserad bild i den allmänna debatten. Frågan är viktig eftersom andelen utlandsfödda utgör en relativt stor och växande grupp i Sverige. Även om utlandsfödda är en väldigt heterogen grupp har de som grupp generellt sämre livsvillkor än den övriga befolkningen.

Rapporten är disponerad enligt följande. En genomgång av data och metod presenteras i avsnitt två, resultaten presenteras i avsnitt tre och en avslutande diskussion presenteras i avsnitt fyra.

2. Data och metod

Denna rapport tar sikte på migranternas välbefinnande, graden av acceptans för migranter samt huruvida det finns en korrelation mellan de två. Sedan 2006 genomför Gallup, som är ett globalt analys- och rådgivningsföretag, årliga intervju- och enkätundersökningar av personer som är 15 år eller äldre i över 160 länder. Undersökningarna som kallas för Gallup World Poll (GWP) innehåller en bred samling frågor om attityder och hur människor upplever sina liv. Undersökningarna är ämnade att fånga en rad viktiga frågor över hela världen, inklusive välbefinnande och attityder till migration.

Med hjälp av slumpmässigt stratifierade urval, bedöms undersökningarna representera nästan 99 procent av den vuxna befolkningen i hela världen.⁴ I genomsnitt undersöks runt 1 000 personer varje år i respektive land, där respondenterna besvarar en uppsättning av frågor som översätts till respektive lands majoritetsspråk. Datainsamlingen för de flesta europeiska länderna som ingår i vår undersökning har under den analyserade perioden främst skett under våren/sommaren (april - juli). GWP genomför intervjuer främst via telefon, men även besöksintervjuer och webbenkäter förekommer. I USA, västeuropeiska länder och i högt utvecklade länder i Asien genomför Gallup telefonintervjuer på ungefär 30 minuter, där ett slumpmässigt stratifierat urval dras utifrån ett nationellt telefonregister (alternativt ett mobilregister om telefonregister saknas). I utvecklingsländer och i centrala Europa samt Östeuropa (Bosnien och Hercegovina, Bulgarien, Kosovo, Litauen, Polen, Nordmakedonien, Serbien och Slovakien) kan ett nationellt telefonregister saknas, och då genomförs i stället besöksintervjuer. Urvalsförfarandet sker då på hushållsnivå baserat på områdesstratifiering efter befolkningsstorlek och geografi, beroende på den information som finns i respektive land. På så vis kan kluster av hushåll identifieras, som utgör olika stratum, och som sedan ligger till grund för en slumpmässig dragning av hushåll. Bland de personer som bor i hushållet, som är 15 år eller äldre och som kan delta i en intervju, väljs därefter en person slumpmässigt ut vilken slutligen intervjuas (se Gallup, 2023, för en utförlig beskrivning av urvalsmetodiken).

Datamaterialet innehåller många variabler, inklusive en basuppsättning med bakgrundsvariabler, som används för att undersöka migranternas upplevda välbefinnande och hur det kan relateras till befolkningens acceptans för

⁴ Se www.gallup.com/178667/gallup-world-poll-work.aspx. Hämtad 2024-08-14.

migranter. Gallup har tagit fram ett index över befolkningens acceptans för migranter som enbart finns för år 2016 och framåt. Då vi valt att använda deras index, begränsas vår studie till perioden 2016–2023 (se mer om detta i avsnitt 2.2). Vårt datamaterial innefattar enbart länder i Europa eftersom fokus ligger på att beskriva Sverige relativt de nordiska länderna och övriga europeiska länder.

2.1 Beskrivning av variablerna

I Gallup World Poll finns två variabler som är relevanta för denna studie: det självskattade välbefinnandet för det nuvarande respektive framtida livet. Dessa två variabler ingår i Gallups Life Evaluation Index (LEI) och anses ge en bred återspeglning av begreppet välbefinnande. Enligt Gallup (2023) mäter det självskattade nuvarande respektive framtida välbefinnandet inte bara livstillfredsställelsen, utan även respondenternas optimism, mening och syfte.

För att konstruera dessa två variabler har respondenterna fått göra en bedömning och utvärdering av sitt nuvarande liv respektive sitt framtida förväntade liv. De utgår från en enkätfråga där respondenten först ska förstå sig en steg med numrerade steg från 0 (nedersta) till 10 (översta). Det översta steget representerar det bästa möjliga livet och det nedersta representerar det sämsta. Därefter besvarar respondenten vilket steg de bedömer sig stå på just nu (mått på det självskattade nuvarande välbefinnandet) samt om fem år (mått på det självskattade framtida välbefinnandet).⁵

Variablerna kan således ses som subjektiva mått på utvärderat välbefinnande. Enligt Gallup finns det en viss skillnad mellan begreppen "utvärderat välbefinnande" och "upplevt välbefinnande". Medan upplevt välbefinnande ofta berör tillfälliga känslomässiga tillstånd och hur människor känner inför upplevelser i nutiden, lägger det utvärderade välbefinnandet en större tyngd vid hur människor minns sina upplevelser när de är över. Det utvärderade välbefinnandet fångar i stor utsträckning individens bedömningar av

⁵ Enkätfrågan för det nuvarande välbefinnandet är följande: "Tänk dig en steg med steg numrerade från 0 längst ner till 10 högst upp. Den översta delen av stegen representerar det bästa möjliga livet för dig och den nedersta delen av stegen representerar det sämsta möjliga livet för dig. På vilket steg på stegen skulle du säga att du personligen känner att du står just nu?". Enkätfrågan för det framtida välbefinnandet är följande: "Föreställ dig en steg med steg numrerade från 0 längst ner till 10 högst upp. Det översta steget representerar det bästa möjliga livet för dig och det nedersta steget representerar det sämsta möjliga livet för dig. Om du gör din bästa gissning, på vilket steg tror du att du kommer att stå i framtiden, säg om fem år från nu?".

livsområden som rör deras levnadsstandard, bostad, jobb, äktenskap och personlig hälsa.

De två variablerna som ingår i LEI är relativt vanligt förekommande och har använts i flera studier som rör välbefinnande och livstillfredsställelse (se exempelvis Esipova m.fl., 2018 och 2021; OECD, 2017; Berggren m.fl., 2020). Det är således nära förknippat med begreppen livstillfredsställelse och lycka (Ruggeri m.fl., 2020; Kumar, 2023). Skillnaden är dock att lycka oftast ses som ett tillfälligt tillstånd, medan välbefinnande och livstillfredsställelse kan innehålla stunder av lycka och fångar oftast en mer stabil och långsiktig bild av personers livssituation (se exempelvis Helliwell, Layard, Sach, 2017). Vissa forskare hävdar att välbefinnande och livstillfredsställelse också reflekterar mental och fysisk hälsa (se exempelvis Fagerström m.fl., 2007).

För enkelhetens skull kommer vi härnäst att benämna de två variablerna, som ingår i LEI, som välbefinnandet, och syftar då på det "utvärderade välbefinnandet". Såväl det nuvarande som det framtida välbefinnandet antar ett värde mellan 0 och 10. Ju högre siffra desto större välbefinnande.⁶ Utifrån dessa två variabler skapar vi en ytterligare variabel som är differensen mellan de två nämnda variablerna, det vill säga det framtida minus det nuvarande välbefinnandet. Denna variabel kan anta ett värde mellan 10 och -10, där ett högt positivt värde innebär att respondenten gjort en stor skillnad mellan sitt framtida och nuvarande välbefinnande (med en stark positiv vikt för det framtida välbefinnandet). En stor positiv skillnad på välbefinnandet kan bero på optimism och hopp om livet, att de inte uppnått det eftersträlvade stadiet ännu eller det faktum att det tar tid att etablera sig efter migration till ett annat land. Ett negativt värde på differensen innebär att det nuvarande välbefinnandet överstiger det framtida, vilket indikerar en lägre framtidstro eller att de uppnått det eftersträlvade stadiet.

Den genomsnittliga acceptansen för migranter mäts med hjälp av ett Migration Acceptance Index (MAI), som Gallup har tagit fram i syfte att bättre kunna analysera utvecklingen efter den så kallade migrationskrisen 2015. Det är ett index som kan användas för att specifikt studera hur graden av acceptans för migranter ser ut mellan olika länder, eller förändras över tid. Enligt Gallup (2023) är de länder, bland alla världens länder, med den lägsta graden av acceptans för migranter geografiskt och kulturellt klustrade. Många av dessa länder har en lång historik av konflikter med sina grannländer. De länder som å andra sidan har den högsta graden av acceptans för migranter är klustrade i en annan del av världen och har typiskt sett en längre historik som ett

⁶ Se även www.gallup.com/394505/indicator-life-evaluation-index.aspx. Hämtad 2024-08-14.

mottagande land för andra migranter. MAI består av tre frågor som samtliga respondenter i urvalsundersökningarna får besvara. Det handlar om attityder till immigranter/invandrare som bor i landet, som blir ens granne och som gifter sig med en nära släkting. Enkätfrågan på engelska är följande: *"I would like to ask you some questions about foreign immigrants – people who have come to live and work in this country from another country. Please tell me whether you personally think each of the following is a good thing or a bad thing? Immigrants living in (country). An immigrant becoming your neighbor. An immigrant marrying one of your close relatives."* Det kan dock finnas en viss nyansskillnad i översättningen av begreppet foreign immigrant, till exempel har motsvarande enkätfråga översatts till följande på svenska (vilken tillämpats vid intervjuer i Sverige): *"Nu skulle jag vilja ställa några frågor om invandrare – människor som har kommit hit från ett annat land för att leva och arbeta här. Berätta om du personligen tycker att var och en av följande är bra eller dåligt? Vad tycker du om? Invandrare som bor i Sverige? Invandrare som blir din granne? Invandrare som gifter sig med en av dina nära släktingar."*⁷

Respondentens svar kodas därefter om till följande: "bra" kodas som 3, "det beror på" och "vet ej" kodas som 1, och "dåligt" som 0. Varje fråga kan därför ge maximalt 3 poäng vardera, vilket summerar till 9 om respondenten svarat "bra" på samtliga tre frågor. Om respondenten istället svarat "dåligt" på samtliga tre frågor erhålls 0 poäng. Det innebär att MAI kan anta ett värde mellan 0 och 9. Ju högre indexvärde desto större acceptans för migranter.⁸ Indexet finns endast tillgängligt för vissa år (2016, 2019, 2022 och 2023), vilket leder till att vi behöver begränsa oss till dessa år när vi analyserar graden av acceptans för migranter.

I sammanhanget bör det nämnas att länder kan ha olika sociala normer som påverkar hur respondenter väljer att svara på vissa mer känsliga frågor, som exempelvis rör den egna personliga attityden till migration. Vi har dock inte tillgång till data som fångar skillnader i sociala normer mellan länder och kan därför inte beakta huruvida normer påverkar personliga attityder eller enkätsvar. Däremot har vi tillgång till en kompletterande variabel som kan sägas ge oss en bättre förståelse för hur attityder till migration har förändrats över en längre tid i Sverige, relativt andra länder i Europa. Variabeln finns tillgänglig för perioden 2007–2023 och baseras på följande enkätfråga: *"Är staden eller området du bor i en bra plats eller inte en bra plats att bo i för*

⁷ Respondenter i Sverige kan dock göra olika associationer på ordet invandare (se till exempel DS 2000:43). Det är heller inte uppenbart huruvida respondenter i Sverige associerar ordet invandrare på samma sätt som engelskspråkiga respondenter i till exempel Storbritannien, som fått frågan ställd på engelska, associerar till ordet immigrant.

⁸ Se Gallup (2023) för mer information.

immigranter/invandrare från andra länder?”⁹ Enkätfrågan kodas om till att fånga andelen som anser att staden eller området man bor i är en bra plats för immigranter/invandare att bo i.¹⁰ Denna variabel är rimligtvis mindre känslig då den nödvändigtvis inte fångar respondentens egna attityder till migration, utan kan till exempel spegla om respondenten bor i ett område som arbetar aktivt med mångfalds- och integrationsfrågor. Variabeln kan därför ses som en indirekt indikator på omgivningens attityder till migration, eftersom integrationsåtgärder inom ett område kan forma migrationsattityder och vice versa. Dock kommer den inte att utgöra vår huvudvariabel när vi studerar graden av acceptans för migranter, utan bara vara en kompletterande variabel för att se hur trenderna ser ut över en lång tidsperiod.

Datamaterialet innehåller även uppgifter om respondenten är född i landet, födelseland om respondenten inte är född i landet samt om respondenten i så fall varit i landet i kortare eller längre tid än fem år. Med hjälp av dessa uppgifter kan vi dela in samtliga personer i följande tre undersökningsgrupper: personer som är födda i landet, personer som immigrerat och varit fem år eller kortare tid i landet (nyanlända) och personer som immigrerat och varit längre tid än fem år i landet (migranter > 5 år).¹¹ I datamaterialet har vi även uppgifter om kön, ålder och utbildningsnivå. Eftersom sammansättningen av de tre undersökningsgrupperna kan variera mellan länder, redovisar vi i bilaga A även känslighetsresultat på huruvida eventuella skillnader mellan grupperna är statistiskt säkerställda även med hänsyn till personernas bakgrundsvariabler som kön, ålder och utbildningsnivå (se vidare tabellerna A1, A2 och A4 i bilaga A).

2.2 Tillvägagångssätt och metod

Rapporten redovisar statistiska sammanställningar i form av diagram, tabeller och kartor som illustrerar bland annat skillnader i migranternas nuvarande och framtida välbefinnande mellan länder i Europa, hur välbefinnandet ser ut för våra tre undersökningsgrupper i Sverige relativt Norden och Europa samt hur graden av acceptans för migranter skiljer sig åt mellan länder i Europa. I det sista avsnittet av resultatdelen redovisas även diagram på lands- och årsnivå som illustrerar korrelationen mellan välbefinnandet för respektive

⁹ Enkätfrågan på engelska är följande: *“Is the city or area where you live a good place or not a good place to live for immigrants from other countries?”*.

¹⁰ Respondentens svar kodas om till följande: "bra" kodas som 1, övriga svar såsom "inte bra" och "vet ej" kodas som 0. Uteblivna svar (missing) förblir uteblivna.

¹¹ Enkätfrågan är följande: *“Did you move to this country within the last five years?”* (asked only of those who were not born in this country).

undersökningsgrupp och graden av acceptans för migranter inom ett land. Det är viktigt att poängtera att tillvägagångssättet endast leder till resultat som är av deskriptiv karaktär, och vi gör inget anspråk på att det föreligger ett kausalt samband mellan välbefinnande och graden av acceptans. Även om migranternas välbefinnande troligtvis påverkas positivt av en högre grad av acceptans för migranter inom ett land, kan det också finnas en viss selektion i urvalet som innebär att de migranter som kommer till länder med en hög grad av acceptans för migranter utgör en särskild grupp som redan har ett högt välbefinnande. Till exempel betonar Berggren m.fl. (2020) att migranternas livstillfredsställelse, som påverkas av både migrationen och av händelser i det nya landet, också är en avspegling av vilket land man kommer ifrån. Enligt författarna tar migranterna med sig en del av kulturen och nöjdheten från sitt gamla hemland till det nya landet.¹²

Tabell A1 i bilaga A illustrerar hur fördelningen efter födelseregion ser ut i Sverige, Norden och Europa, 2016–2023, för vårt urval av personer som är födda i ett annat land. Ungefär 26 procent av de utlandsfödda i Sverige är födda i ett annat nordiskt land, jämfört med 21 procent inom hela Norden. I Europa är endast 3 procent födda i Norden, vilket inte är helt överraskande eftersom många immigranter kommer från ett grannland – ungefär hälften av de utlandsfödda i hela Europa är födda i ett annat europeiskt land. Vidare visar Tabell A1 i bilaga A att andelen födda i ett utomeuropeiskt land är betydligt större i såväl Sverige som hela Norden (42–45 procent av de utlandsfödda) jämfört med hela Europa (22 procent). En relativt stor andel av de utlandsfödda i Sverige och Norden är födda i Mellanöstern, Afrika eller Asien (30 respektive 31 procent), vilket är länder med betydligt lägre genomsnittligt välbefinnande i befolkningen.¹³ Huruvida de resultat som presenteras här handlar om en selekterad grupp av migranter, som redan har ett högt (eller lågt) välbefinnande, som påverkar eller påverkas av de befintliga attityderna för migranter inom ett land ligger utanför denna rapport. Det finns heller inget enhetligt svar till varför dessa personer har migrerat, vilket också är en komplex fråga som ligger utanför denna rapport.¹⁴

¹² Se även Berggren m.fl. (2023) som betonar att de utlandsföddas kulturella bakgrund har en viktig roll för integrationen, där en uppväxt som präglas av ett mer tolerant förhållningssätt kan underlätta barns integration.

¹³ I Europa är det relativt fler (10 procent) som är födda i något medlemsland till Oberoende staters samväld (OSS). Motsvarande andel för Sverige och Norden är betydligt mindre (3 respektive 4 procent).

¹⁴ Forskningen som försöker förklara varför människor migrerar utgår ofta från det så kallade push-och-pull-ramverket (Lee, 1966, Passaris, 1989, se även Elinder, Erixson och Hammar, 2023, för en enklare sammanfattning). Medan push-faktorerna utgörs av orsaker till att människor lämnar ett land, exempelvis krig, förföljelse, dåliga arbetsförhållanden, naturkatastrofer, beskriver pull-faktorerna en rad olika orsaker till

Datamaterialet innehåller uppgifter om urvalsvikter som används för att ta hänsyn till bortfall, minimera bias och således göra statistiken representativ. Urvalsvikterna beräknas för att ta hänsyn till eventuella disproportionaliteter i allokering, urvalssannolikheter etcetera (se mer utförligt om insamlingsmetodiken i Gallup, 2023). I länder där datainsamlingen skett via telefonintervjuer konstrueras en sannolikhetsfaktor (basvikt) för att ta hänsyn till val av telefonnummer från respektive registerram och för att korrigera för olika urvalssannolikheter som beror på exempelvis om det är ett mobiltelefonnummer eller ett fast telefonnummer. I länder där datainsamlingen skett via besöksintervjuer sker viktningssproceduren i stället i två steg; först på hushållsnivå och sen på individnivå. I samtliga redovisningar har vi med urvalsvikter, där viktningen också är stratifierad på det år datainsamlingen gjordes. För att undersöka om det finns statistiskt säkerställda skillnader i välbefinnandet mellan olika grupper respektive i graden av acceptans mellan olika länder tillämpar vi regressionsanalyser, vars resultat presenteras i bilaga A. Där redovisar vi även om de statistiskt säkerställda skillnaderna kvarstår när vi även tar hänsyn till eventuella skillnader i bakgrundsvariablerna kön, ålder och utbildningsnivå. I en känslighetsanalys har vi, med hjälp av en metod för direkt standardisering¹⁵, även jämfört standardvägda medelvärden mellan de olika grupperna, som tar hänsyn till eventuella skillnader i kön, ålder och utbildningsnivå.¹⁶

Eftersom vi vill särstudera hur välbefinnandet skiljer sig åt mellan de tre ovan nämnda undersökningsgrupperna, behöver vi ha tillräckligt många observationer inom varje grupp. Detta kan fås genom att vi studerar grupperna över en längre tidsperiod, i vårt fall för undersökningarna gjorda

att människor väljer att migrera till ett visst land (exempelvis möjligheten att kunna bosätta sig, utbilda sig, arbeta, göra karriär och få en högre levnadsstandard). Om de ekonomiska förhållandena är dåliga och framtidsprognoserna ser mörka ut kommer sannolikt en stor andel människor att vilja emigrera till länder med bättre framtidsutsikter.

¹⁵ Metoden, som används för att göra standardvägda jämförelser mellan olika grupper, beräknar standardiserade värden genom att justera för skillnader i ett antal valda variabler som då utgör standardiseringsvariabler. Den används bland annat av Medlingsinstitutet för att jämföra lönenivåer mellan kvinnor och män (Medlingsinstitutet, 2023). Våra beräkningar har gjorts i Stata, se www.stata.com/manuals/svydirectstandardization.pdf, hämtad 2024-08-14.

¹⁶ Metoden för direkt standardisering producerar resultat som är mer känsliga vid mindre urval. Det innebär att vi inte kan ha alltför många standardiseringsvariabler eller alltför många kategoriseringar på de befintliga standardiseringsvariablerna. Med anledning av detta har vi därför valt att endast ha kön, åldersgrupp och utbildningsnivå som standardiseringsvariabler och att ha en relativt grov indelning på åldersgrupperna (15-29 år, 30-64 år, 65 år + och vet ej/saknas svar) och på utbildningsnivån (minst en eftergymnasial utbildning respektive högst en gymnasial utbildning). Resultaten redovisas inte här utan finns tillgängliga vid begäran.

mellan åren 2016–2023. Trots detta är det ändå relativt få personer inom varje land som hör till gruppen nyanlända (se Tabell A1 i bilaga A), vilket gör att de resultat som hör till gruppen nyanlända är förknippade med en högre grad av osäkerhet på grund av de generella problem som kan uppstå vid små urval. Det bör i sammanhanget också betonas att det finns en generell problematik med urvalsundersökningar, inklusive attitydundersökningar. För det första ger attitydundersökningar subjektiva svar, där olika personer kan göra olika tolkningar på de ställda frågorna. För det andra är urvalsundersökningar generellt förknippade med bortfall och selektionsproblematik samt mätfel. Till exempel kan intervjufrågor på svenska utgöra ett problem för personer som varit en kortare tid i Sverige och inte hunnit lära sig det svenska språket. Bortfallet kan därför vara större bland gruppen nyanlända, om de i större utsträckning väljer att tacka nej till att delta i attitydundersökningarna på grund av språkhinder, jämfört med gruppen som är födda i Sverige.

3. Resultat

I detta kapitel presenterar vi rapportens resultat, uppdelat i de tre frågeställningarna som vi söker svar på. I den första resultatdelen, avsnitt 3.1, redovisas migranternas välbefinnande idag och i framtiden i Sverige, jämfört med Norden och Europa, uppdelat på våra tre undersökningsgrupper; nyanlända, migranter som bott i landet i mer än 5 år, respektive födda i landet. I den andra resultatdelen, avsnitt 3.2, redovisas statistik på hur graden av acceptans ser ut i Sverige jämfört med Norden och övriga Europa. Vi redovisar här även utvecklingen av graden av acceptans för migranter i Sverige sedan 2016, relativt Norden, samt skillnader i attityder till migration bland olika grupper i samhället. I den sista resultatdelen, avsnitt 3.3, redogör vi för korrelationen mellan migranternas välbefinnande i destinationslandet och befolkningens acceptans för migranter.

3.1 Migranternas välbefinnande

Sverige och de övriga nordiska länderna har generellt ett högt välbefinnande i befolkningen. Enligt 2024 års World Happiness Report, som också baseras på GWP data, rankades Finland som det lyckligaste landet i världen för sjunde året i rad, följt av Danmark, Island och Sverige (Helliwell m.fl., 2024). Att Sverige hamnar högt när det gäller hela befolkningens välbefinnande bekräftar i flera olika internationella mätningar. När det däremot gäller migranternas välbefinnande finns det mindre kunskap om hur det har utvecklats under senare år, i Sverige jämfört med andra länder i Europa, samt hurvida det skiljer sig från den inhemska befolkningens.

En äldre rapport av OECD (2017), baserad på data från 2013, visar att migranternas välbefinnande i Sverige ligger bland de högsta av OECD-länderna. Enligt 2018 års Migrant World Value Survey är de flesta utomeuropeiska migranterna generellt tillfredsställda med sitt liv i Sverige (Puranen, 2019).¹⁷ Samtidigt visar Folkhälsomyndigheten (2019) att det råder ojämlik hälsa i samhället, där utlandsfödda generellt har sämre livsvillkor än personer som är födda i Sverige. Myndigheten belyser att det uppstår faktorer efter migrationen till landet som har betydande hälsopåverkan på gruppen. OECD (2020) visar även att gapet mellan dem med lägst och högst livstillfredsställelse i Sverige har ökat sedan 2013, vilket främst beror på en minskning bland de förstnämnda snarare än en ökning bland de sistnämnda.

¹⁷ Se även Norris och Puranen (2019).

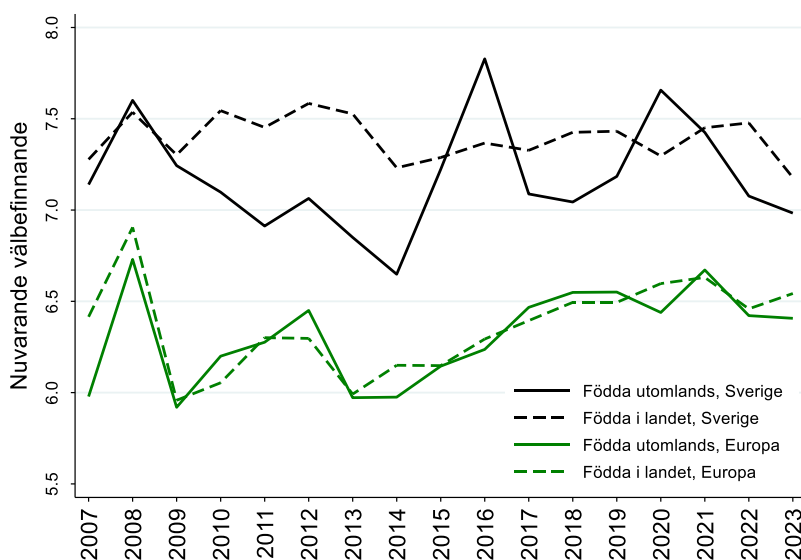
Enligt Esaiason och Sohlberg (2018) värderar asylsökande i Sverige överlag sin livssituation som negativ och belyser att det är flera erfarenheter som kan påverka hur de ser på sig själva och det omgivande samhället, bland annat asylprocessen, boendet, den ekonomiska situationen, tiden det tar att få beslut och själva beslutet om beviljat uppehållstillstånd, samt minnet av resan till Sverige och känslan av hemlängtan. Puranen (2019, 2021) visar att de flesta utomeuropeiska migranterna i Sverige kommer från länder med mycket låga tillitsnivåer i befolkningen. Deras tillitsnivå ökar i Sverige men ligger ständigt betydligt under den övriga befolkningens. Vissa studier indikerar att migranternas genomsnittliga välbefinnande konvergerar, nerifrån och uppåt, mot den inhemska befolkningens nivåer när längden på vistelsen i landet ökar (Pollenne och Vargas-Silva, 2024; se även avsnitt 3.3.). Berggren m.fl. (2018) betonar att migranternas livstillfredsställelse är föränderlig över tid och att migration kan vara ett sätt att öka livstillfredsställelsen hos dem som flyttar till andra länder, i synnerhet för de som kommer från mindre utvecklade länder. Att bättre förstå migranternas liv är således en viktig faktor för att säkerställa deras välbefinnande och en framgångsrik integration (OECD, 2017, Eriksson, 2019; Puranen, 2019). I detta avsnitt visar vi hur migranternas välbefinnande i Sverige har utvecklats över en längre tid jämfört med Europa, samt hur det ser ut i olika länder och mellan grupper i Europa.

Utveckling över tid

I Figur 1 redovisar vi hur personer födda utomlands respektive personer födda i landet har skattat sitt nuvarande välbefinnande i Sverige och Europa för perioden 2007–2023. Figuren visar att det nuvarande välbefinnandet i Sverige, för både personer födda utomlands och personer som är födda i landet, ligger på en högre nivå under hela tidsperioden än genomsnittet för motsvarande grupper i Europa. Skillnaderna mellan Sverige och Europa, för respektive grupp, har emellertid minskat något genom åren, vilket troligen beror på en ökning i Europa snarare än en minskning i Sverige. Utlandsfödda personer i Sverige har större variationer i välbefinnandet under den undersökta perioden än övriga grupper, vilket troligen beror på en mindre urvalsstorlek som inbegriper en större osäkerhet i data. På europeisk nivå syns inga större genomsnittliga skillnader i välbefinnandet mellan personer som bor i sitt födelseland och personer som är födda i ett annat land. I Sverige är mönstret något annorlunda, motsvarande grupper har vid en given tidpunkt större skillnader i välbefinnandet. Det övergripande mönstret som illustreras i

figuren kvarstår även när vi tar hänsyn till skillnader i grupsammansättning (bakgrundsvariablerna kön, ålder och utbildningsnivå).¹⁸

Figur 1. Utvecklingen av det nuvarande välbefinnandet för personer födda utomlands jämfört med personer födda i landet, Sverige och Europa, 2007–2023

Anmärkning: Viktade medelvärden.

Källa: Gallup 2007–2023.

Jämförelse mellan enskilda länder

I Figur 2 illustrerar vi hur personer födda utomlands (kartorna till vänster) och personer födda i landet (kartorna till höger), för alla länder i Europa, har skattat sitt nuvarande välbefinnande (översta figurerna), framtida välbefinnande (mellersta figurerna) och skillnaden mellan de två det vill säga differensen mellan det framtida och nuvarande välbefinnandet (nedersta figurerna) i genomsnitt för perioden 2016–2023. För samtliga grupper är det nuvarande och framtida välbefinnandet högst i de nordiska länderna samt i några länder utanför Norden som Rumänien, Nederländerna och Irland. De

¹⁸ Denna känslighetsanalys, som baseras på standardiseringsmetoden, redovisas inte här men finns på begäran.

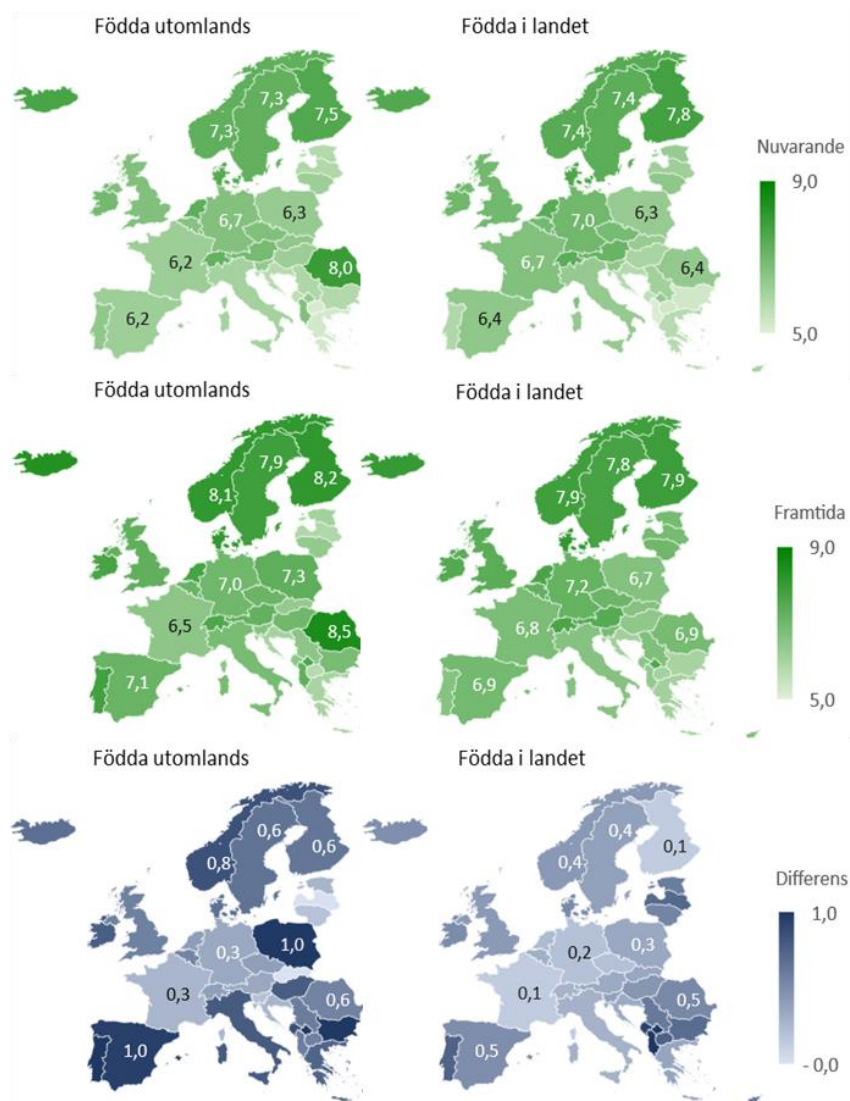
lägsta nivåerna av välbefinnande finns utspridda i Central- och Sydeuropa.¹⁹ Kartorna visar vidare att skattningen av välbefinnandet varierar i de europeiska länderna och de skattade värdena ligger inom intervallet 5-8. Vid en jämförelse mellan kartorna ser vi att gruppen födda utomlands och gruppen födda i landet skattar sitt nuvarande välbefinnande på liknande nivåer i de flesta länderna. När det gäller det framtida välbefinnandet ser vi både högre genomsnittliga nivåer och en något större variation bland gruppen födda utomlands, jämfört med gruppen födda i landet. Mönstret blir tydligare när vi tittar på den genomsnittliga differensen mellan det framtida och nuvarande välbefinnandet: i nästan samtliga länder är differensen större för gruppen födda utomlands än för gruppen födda i landet. En positiv differens innebär att personer uppfattar att ens framtida välbefinnande kommer vara på en högre nivå om fem år, medan en negativ differens innebär att det istället kommer att vara på en lägre nivå.

I Tabell 1 redogör vi för hur gruppen födda utomlands i genomsnitt har skattat sitt nuvarande och framtida välbefinnande för perioden 2016–2023, rangordnat i storleksordning (från högsta till lägsta). Gruppen födda utomlands skattar i genomsnitt sitt nuvarande och framtida välbefinnande allra högst i Rumänien. Allra lägst uppskattning av sitt välbefinnande gör motsvarande grupp i norra Cypern och Nordmakedonien. De nordiska länderna ligger bland de tio högsta, med Island på en andra placering. Sverige har ett förhållandevis högt välbefinnande relativt andra länder i Europa och över genomsnittet för samtliga europeiska länder. Bland födda utomlands hamnar Sverige på sjunde respektive sjätte plats i listan för nuvarande och framtida välbefinnande.

I Tabell A3 i bilaga A redovisar vi differensen mellan det nuvarande och framtida välbefinnandet för gruppen födda utomlands. Även denna tabell avser perioden 2016–2023, rangordnat i storleksordning. Den visar att differensen är störst respektive lägst i Portugal (1,38) och Slovakien (– 0,09), är positiv i nästan samtliga länder, och att Sveriges differens (0,65) är högre än genomsnittet för Europa (0,57).

¹⁹ Enligt Guriev och Melnikov (2018) har lyckonivåerna i befolkningen i många östeuropeiska länder tidigare legat på betydligt lägre nivåer (förekomsten av en så kallad "transition happiness gap"), men har under det senaste decenniet konvergerat mot nivåer i länder som inte genomgått en transition (med kontroll för socioekonomiska bakgrundsvariabler). Ökningen i livstillfredsställelsen drevs enligt författarna främst av unga och utbildade medelinkomsttagare i de postkommunistiska länderna.

Figur 2. Kartor över nuvarande och framtida välbefinnande samt differensen, födda utomlands respektive födda i landet

Anmärkning: Differens i välbefinnandet avser skillnaden mellan det framtida och nuvarande välbefinnandet. Viktade medelvärden.

Källa: Gallup 2016-2023.

Tabell 1. Rangordning av länders nuvarande och framtida välbefinnande, födda utomlands

Nr.	Land	Nuvarande	Land	Framtida
1	Rumänien	7,96	Rumänien	8,52
2	Island	7,69	Island	8,37
3	Finland	7,53	Finland	8,16
4	Danmark	7,47	Danmark	8,13
5	Nederländerna	7,34	Norge	8,12
6	Norge	7,28	Sverige	7,90
7	Sverige	7,25	Portugal	7,81
8	Schweiz	7,21	Nederländerna	7,75
9	Luxemburg	7,05	Malta	7,75
10	Irland	6,94	Irland	7,72
11	Österrike	6,88	Kosovo	7,63
12	Malta	6,85	Schweiz	7,60
13	Albanien	6,70	Luxemburg	7,45
14	Storbritannien	6,70	Cypern	7,43
15	Tjeckien	6,70	Polen	7,31
16	Tyskland	6,67	Albanien	7,29
17	Belgien	6,61	Storbritannien	7,27
18	Cypern	6,48	Österrike	7,23
19	Slovakien	6,45	Belgien	7,16
20	Portugal	6,43	Spanien	7,14
21	Slovenien	6,40	Tjeckien	7,10
22	Kosovo	6,38	Tyskland	7,01
23	Polen	6,31	Ungern	7,00
24	Frankrike	6,22	Bulgarien	6,86
25	Ungern	6,22	Italien	6,86
26	Litauen	6,19	Slovenien	6,60
27	Spanien	6,19	Bosnien Hercegovina	6,58
28	Italien	6,07	Montenegro	6,50
29	Serbien	5,90	Serbien	6,49
30	Lettland	5,86	Frankrike	6,48
31	Bosnien Hercegovina	5,86	Litauen	6,37
32	Estland	5,83	Slovakien	6,36
33	Bulgarien	5,82	Estland	6,10
34	Kroatien	5,77	Kroatien	6,03
35	Montenegro	5,64	Grekland	6,00
36	Grekland	5,26	Norra Cypern	5,94
37	Nordmakedonien	5,17	Lettland	5,87
38	Norra Cypern	5,07	Nordmakedonien	5,74
	Medel	6,56	Medel	7,13

Anmärkning: Avser medelvärde för perioden 2016–2023, rangordnat efter högsta till lägsta. Endast personer som är födda utomlands i respektive land. Viktade medelvärden.

Källa: Gallup, 2016–2023.

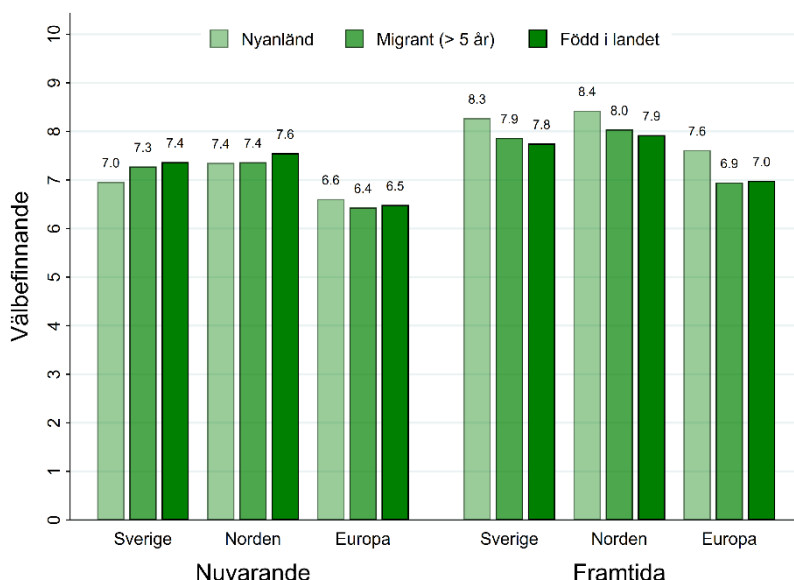
Jämförelse mellan grupper

I Figur 3 redovisar vi det genomsnittliga nuvarande respektive framtida välbefinnandet i Sverige, Norden och Europa för perioden 2016–2023, uppdelat i våra tre undersökningsgrupper: nyanlända, övriga migranter som varit i landet längre än fem år (> 5 år) och personer som är födda i landet. Personer som är födda i Sverige har i genomsnitt en högre nivå på nuvarande välbefinnande än övriga grupper. Den genomsnittliga nivån på välbefinnande är uppmätt till 7,0 för nyanlända, 7,3 för migranter som varit mer än fem år i Sverige och 7,4 för personer som är födda i Sverige. Migranter som varit mer än fem år i Sverige har därmed en genomsnittlig nivå på välbefinnande som ligger nästan i nivå med personer som är födda i Sverige. Skillnaderna mellan grupperna är emellertid inte statistiskt signifikanta och det finns en stor spridning i svaren bland de nyanlända (se Tabell A4 i bilaga A). I staplarna för Norden är den genomsnittliga nivån på det nuvarande välbefinnandet uppmätt till 7,4 för samtliga nyanlända i Norden, vilket är i nivå med motsvarande för övriga migranter som varit bosatta en längre tid i Norden (7,4). Personer födda i Norden har en något högre nivå på välbefinnande än nyanlända, men skillnaden är inte statistiskt säkerställd. Däremot finns det statistiskt säkerställda skillnader i välbefinnande mellan personer som är födda i Norden och migranter som varit i Norden i mer än fem år, där den sistnämnda gruppen har ett genomsnittligt lägre välbefinnande. Motsvarande staplar för hela Europa ligger på betydligt lägre nivåer för samtliga grupper jämfört med Sverige och Norden. Trots att staplarna för Europa uppvisar små skillnader i genomsnittligt välbefinnande mellan migranter (> 5 år) och personer födda i landet, är de statistiskt säkerställda. För att undersöka om skillnader i välbefinnandet drivs av skillnader i gruppernas sammansättning vad gäller kön, ålder och utbildningsnivå kontrollerar vi för dessa faktorer. Tabell A4 i bilaga A visar att det genomsnittliga nuvarande välbefinnandet för migranter (> 5 år) i Norden och Europa fortfarande är statistiskt signifikant lägre än för gruppen födda i landet, även när vi kontrollerar för kön, åldersgrupper och utbildningsnivå.

När det gäller det framtida välbefinnandet, visar figuren (till höger) att nyanlända i Sverige har en genomsnittligt högre nivå än övriga grupper. Skillnaden är också statistiskt säkerställd. Nivån på det framtida välbefinnandet är uppmätt till 8,0 för nyanlända, 7,9 för migranter som varit mer än fem år i Sverige och 7,8 för personer födda i Sverige. Till skillnad från det nuvarande välbefinnandet, utgör nyanlända i Sverige den grupp som har den högsta nivån på det framtida välbefinnande. Skillnader mellan grupper är dock inte statistiskt säkerställda när vi kontrollerar för kön, åldersgrupp och utbildningsnivå (Tabell A4 i bilaga A). Om vi jämför med Norden, ser vi att det framtida välbefinnandet är något lägre i Sverige oavsett grupp. Jämför vi i

stället med Europa, är det framtida välbefinnandet betydligt högre i Sverige. Till skillnad från Sverige och Norden, finns det inom Europa en statistiskt säkerställd skillnad i det framtida välbefinnandet mellan nyanlända och födda i landet respektive mellan migranter (> 5 år) och födda i landet, när vi kontrollerar för kön, åldersgrupp och utbildningsnivå.

Figur 3. Nuvarande och framtida välbefinnande för olika grupper i Sverige, Norden och Europa, 2016-2023

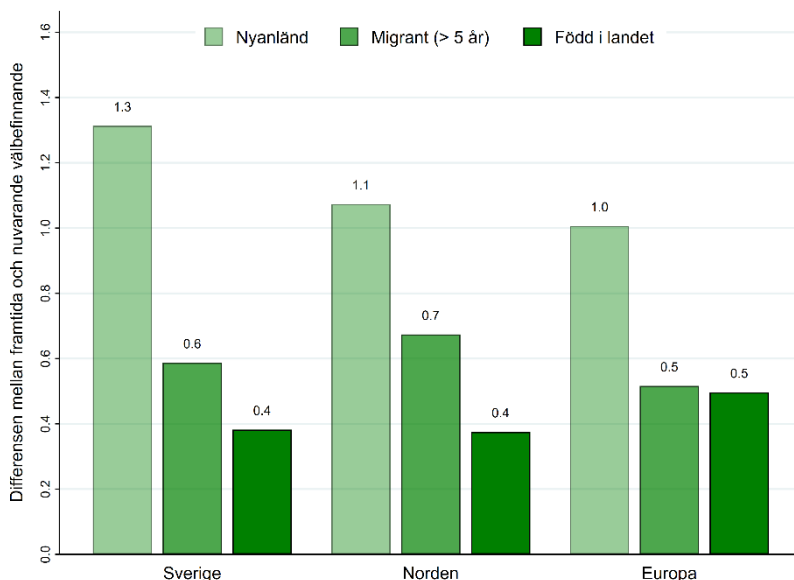

Anmärkning: Viktade medelvärden.

Källa: Gallup 2016-2023.

I Figur 4 illustreras differensen mellan det framtida och nuvarande välbefinnandet för perioden 2016-2023, för varje undersökningsgrupp i Sverige, Norden och Europa. Figuren uppvisar följande mönster: staplarna för nyanlända är högst, därefter kommer migranter (> 5 år) och sist kommer födda i landet. Det gäller i synnerhet för Sverige, som har en större och statistiskt säkerställd differens mellan framtida och nuvarande välbefinnande bland nyanlända. En stor differens implicerar att personer generellt gör en positivare bedömning om sitt framtida liv än om sitt nuvarande liv, och denna positiva bedömning om framtiden tenderar att vara särskilt utmärkande bland personer som precis har kommit till ett nytt land. Dessa skillnader minskar något när vi kontrollerar för kön, ålder och utbildningsnivå men det övergripande mönstret kvarstår.

Figur 4. Differens mellan framtida och nuvarande välbefinnande för olika grupper i Sverige, Norden och Europa, 2016–2023

Anmärkning: Viktade medelvärden.

Källa: Gallup 2016–2023.

Sammanfattning

Sverige har generellt sett ett högt välbefinnande i befolkningen relativt andra länder i Europa. Över tidsperioden 2007–2023 har det genomsnittliga välbefinnandet för migranter legat på en högre nivå i Sverige än genomsnittet för Europa. De länder med det högsta välbefinnandet för migranter är koncentrerade i norra Europa, medan de med det lägsta välbefinnandet finns i de centrala och södra delarna. Sverige hamnar på en sjunde (sjätte) placering bland de länder med det högsta nuvarande (framtida) uppskattade välbefinnandet bland migranter. Vad gäller differensen mellan framtida och nuvarande välbefinnande för migranter, hamnar Sverige på en artonde placering bland Europas länder.

Vid en jämförelse mellan nyanlända, migranter med längre vistelsetider och personer som är födda i landet, kan vi inte se några statistiskt säkerställda skillnader i det nuvarande välbefinnandet för Sverige. Däremot finns det statistiskt säkerställda skillnader inom hela Norden, där migranter med en längre vistelsetid i genomsnitt gör en lägre uppskattning av sitt nuvarande välbefinnande än personer som är födda i landet. När det gäller differensen

mellan det framtida och nuvarande välbefinnandet, hamnar nyanlända i Sverige högre än migranter med längre vistelsetid, som i sin tur hamnar högre än personer födda i landet. Liknande mönster framträder inom hela Norden. Sammantaget kan vi konstatera att migranternas självskattade välbefinnande är relativt högt i Sverige jämfört med andra länder i Europa, och att nyanlända i Sverige har den största differensen mellan det framtida och nuvarande välbefinnandet av samtliga grupper. Det är möjligt att detta till viss del kan förklaras av att migranterna i Sverige i relativt stor utsträckning kommer från andra nordiska länder, som har högt genomsnittligt välbefinnande. Samtidigt är det viktigt att betona att det är en stor andel av migranterna i Sverige som kommer från länder utanför Europa, från Mellanöstern, Afrika eller Asien, där det genomsnittliga välbefinnandet är betydligt lägre.

3.2 Befolkningens attityder till migration

Attityder till migration är ett välbeforskat område. Mätningar visar att det finns en stor spridning i graden av acceptans för migranter mellan olika länder, och att många östeuropeiska länder inom EU återfinns bland de länder med lägst acceptans för migranter (se exempelvis Esipova m.fl., 2020; Lange, 2021; Gorodzeisky, 2021). Varför länder har olika attityder till migration ligger utanför denna rapport, men tidigare studier visar att attityder till migration samvarierar med en rad olika faktorer såsom utbildning, kön, ålder, bostadsort, geografiska regioner, partisympati, tillit till andra människor och det politiska systemet (Ahmadi m.fl., 2015, 2016; Demker, 2014, 2016, 2019; Hainmueller och Hiscox, 2007; Mella, 2011; Sandberg och Demker, 2013; Munobwa m.fl., 2021). Attityderna har även visat sig korrelera med politiska faktorer, exempelvis uppfattningar om demokratin eller hur det politiska systemet fungerar i landet (Demker, 2014; Sandberg och Demker, 2013), och skiljer sig åt beroende på varför och varifrån de invandrar (Strömbäck och Theorin, 2018; Abdelaaty och Steele, 2022; se även Huber m.fl., 2022). I Sverige är attityderna generellt positiva, men nyhetsmediernas rapportering och beskrivning av migration har visat sig påverka människors kunskaper och värderingar i frågan (Strömbäck och Theorin, 2018; Theorin, (2021). Även andra studier indikerar att den allmänna opinionen om migration kan forma och påverka migrationspolitiken, och på så vis påverka i vilken grad en migrant integreras i det mottagande landet.²⁰ Det är därför viktigt att fortsätta följa hur attityder till migration utvecklas över tid, eftersom det kan utgöra en viktig indikator på hur öppna de mottagande länderna är till migration och etnisk

²⁰ Se till exempel här: <https://www.migrationdataportal.org/themes/public-opinion-migEnligration>. Hämtad 2024-08-14.

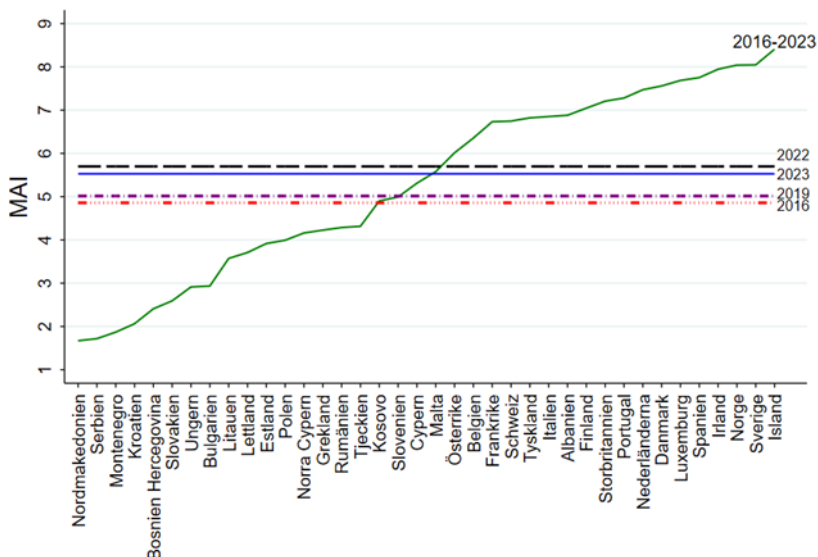
mångfald, samt återge en annan bild än den som visas i media.²¹ I dagsläget saknas dock studier baserade på senare tids data och som har fokus på Sverige relativt andra länder. I detta avsnitt presenterar vi därför hur attityder till migration har utvecklats över tid, sedan 2016, i Sverige, Norden och Europa, samt hur attityderna ser ut i Sverige relativt andra europeiska länder. I kommande avsnitt 3.3. kopplar vi samman detta med migranternas välbefinnande.

Utveckling över tid

I Figur 5 illustrerar vi dels den genomsnittliga graden av acceptans (Migration Acceptance Index, MAI) per land i Europa för åren 2016, 2019, 2022 och 2023, dels Europas genomsnitt per år. Länderna är sorterade efter den genomsnittliga graden av acceptans, från lägst till högst. Hälften av alla länder har en lägre MAI än genomsnittet för samtliga europeiska länder år 2023. Det framgår att den genomsnittliga graden av acceptans för migranter i Europa har ökat mellan åren 2016 och 2022. Den största ökningen skedde mellan 2019 och 2022. År 2023 var det genomsnittliga MAI för samtliga europeiska länder 5,53, vilket är en minskning jämfört med 2022.

²¹ Se till exempel här: <https://www.migrationdataportal.org/themes/public-opinion-migEnigration>. Hämtad 2024-08-14.

Figur 5. Graden av acceptans för migranter (MAI) per land och genomsnittet för Europa per år, sorterat efter graden av acceptans

Anmärkning: MAI mäter befolkningens attityder till migration. Viktade medelvärden.

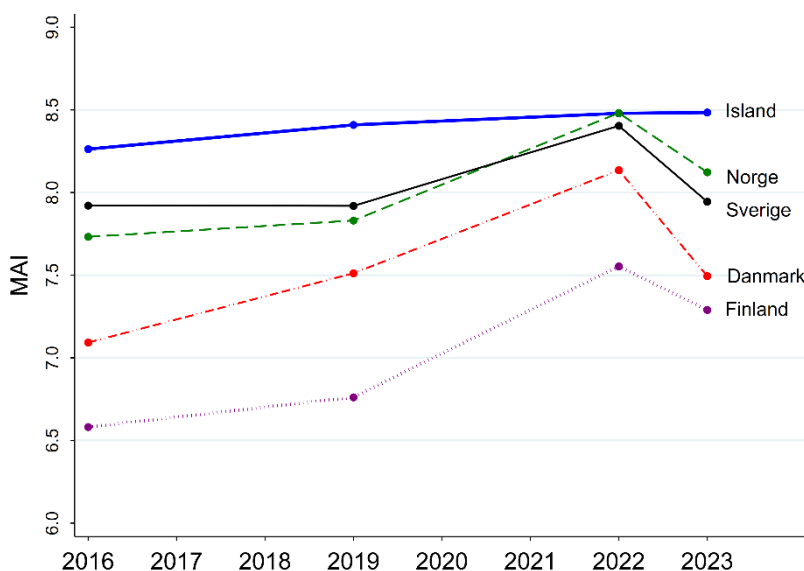
Källa: Gallup 2016, 2019, 2022 och 2023.

I Figur 6 illustrerar vi hur graden av acceptans för migranter sett ut i Sverige vid respektive år (2016, 2019, 2022 och 2023) jämfört med de övriga nordiska länderna. Diagrammet visar att graden av acceptans för migranter i Sverige ligger oförändrad på 7,9 mellan 2016 och 2019, men ökar till 8,4 år 2022 och minskar sedan till 7,9 år 2023. Minskningen mellan 2022 och 2023 är statistiskt säkerställd.²² Detta kan jämföras med genomsnittet för hela Norden, där graden av acceptans har ökat från 7,4 till 8,2 mellan 2016 och 2022 samt minskat till 7,8 år 2023. Ökningarna respektive minskningarna är statistiskt säkerställda. Vidare visar diagrammet att Finland genomgående haft lägst MAI jämfört med de andra länderna i Norden och att Island legat i topp med högst

²² En förklaring skulle kunna vara att 2023 präglades av osäkrare världsekonomi än 2022. En annan förklaring kan vara att uppgången 2022 var tillfällig och påverkades av ett starkt stöd för Ukraina i samband med Rysslands invasion i februari 2022. En ytterligare förklaring kan vara att uppgången 2022 kan ha påverkats av de föregående årens coronapandemi. Sammantaget är det svårt att bedöma vad nedgången 2023 beror på; det kan finnas många förklaringar och vi behöver invänta flera datapunkter för att förstå ifall det handlar om en nedåtgående trend med en tillfällig uppgång 2022 eller en uppåtgående trend med en tillfällig nedgång 2023.

MAI alla år. Det går också att se att alla nordiska länder har haft en ökning av acceptans för migranter mellan omgångarna från 2016 till 2022. Störst är ökningen mellan åren 2019 och 2022 (se även koefficienterna för årsummisarna i Tabell A5, bilaga A). Det senaste året, 2023, har dock utvecklingen varit nedåtgående för samtliga nordiska länder jämfört med föregående år. Tabell A5 i bilaga A visar att Sveriges genomsnittliga MAI för åren 2016, 2019, 2022 och 2023 är statistiskt signifikant högre än Danmarks och Finlands genomsnittliga MAI för motsvarande år. Sverige har däremot en statistiskt signifikant lägre genomsnittlig MAI än Island, men har ungefär samma genomsnitt som Norge.

Figur 6. Utvecklingen av graden av acceptans för migranter (MAI), i Sverige jämfört med övriga nordiska länder

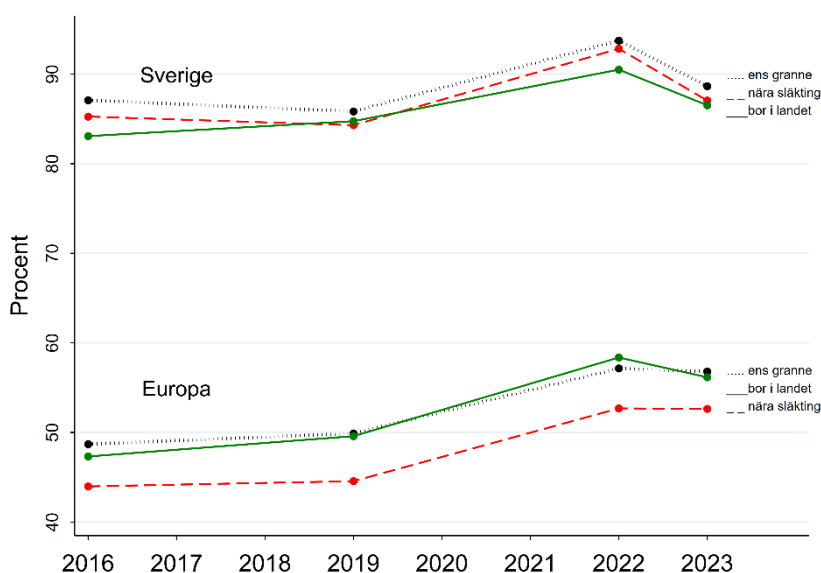
Anmärkning: Hela befolkningens attityder till migration (både utlandsfödda och födda i landet). Viktade medelvärden.

Källa: Gallup 2016, 2019, 2022 och 2023.

I Figur 7 sårredovisar vi de enskilda frågorna som utgör MAI: andelen som anser att det är bra med immigranter/invandrare som bor i landet, blir ens granne respektive gifter sig med en nära släkting. År 2023 är det generellt en något större andel i Sverige som anser att det är bra om en migrant blir ens granne, jämfört med motsvarande som anser att det är bra om en migrant gifter sig med en nära släkting eller bor i landet. Man kan se att den rangordningen har varit så sedan 2020 och mellan 2016–2018. I jämförelse

med svaren från Europa, ligger motsvarande andelar nästan dubbelt så högt i Sverige. Skillnaden i andel mellan de enskilda frågorna är mindre i Sverige jämfört med Europa, där andelen som anser att det bra med immigranter/invandrare som gifter sig med en nära släkting är betydligt mindre än motsvarande andel som anser att det är bra med immigranter/invandrare som bor i landet eller blir ens granne. I övrigt har Sverige och Europa följt någorlunda samma mönster genom åren.

Figur 7. Utvecklingen av andelen som anser att det är bra med immigranter/invandrare som bor i landet, blir ens granne, gifter sig med en nära släkting (%), i Sverige jämfört med Europa

Anmärkning: Enkätfrågan är: Nu skulle jag vilja ställa några frågor till er om utländska migranter - människor som har kommit för att bo och arbeta i det här landet från ett annat land. Berätta för mig om du personligen tycker att var och en av följande är bra eller dåligt? Vad sägs om immigranter/invandrare som bor i landet (heldragna linjen), som blir din granne (prickade linjen) som gifter sig med en av dina nära släktingar (streckade linjen). Hela befolkningens attityder till migration. Viktade medelvärden.

Källa: Gallup 2016, 2019, 2022 och 2023.

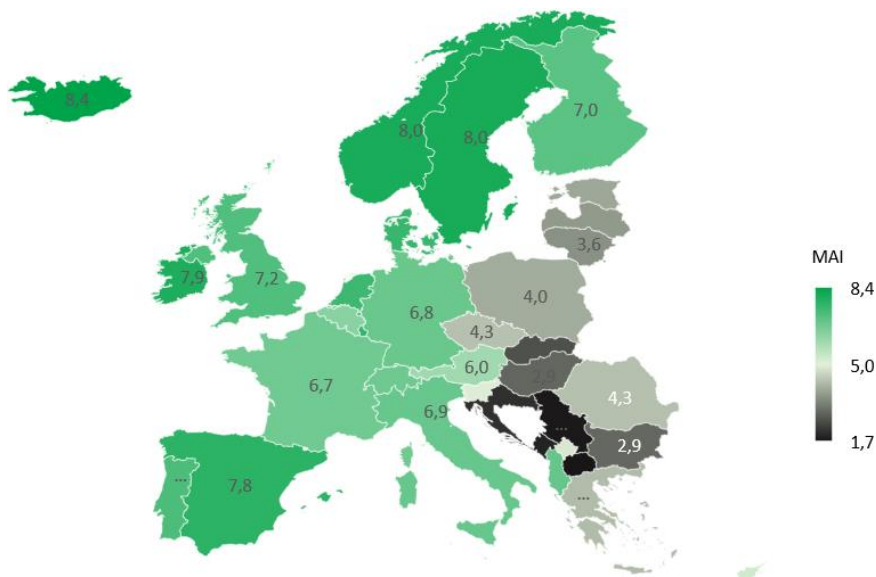
I Figur B1 i bilaga B illustrerar vi, i form av en känslighetsanalys, hur andelen som anser att staden/området en bor i är en bra plats för immigranter/invandrare från andra länder har utvecklats i Sverige jämfört med Europa, under perioden 2007–2023. Vidare är graferna uppdelade i grupperna födda utomlands och födda i landet. Sveriges andel som svarat ja

är genomgående högre än motsvarande för Europa och har ökat något över hela perioden. I Europa tenderar denna andel som svarat ja att vara större bland utlandsfödda än bland födda i landet, medan det i Sverige inte syns någon tydlig skillnad mellan grupperna. Överlag bekräftar figuren i bilaga B de resultat som baseras på MAI; att Sverige har haft en generellt mer positiv attityd till migranter över tid och jämfört med samtliga länder i Europa.

Jämförelse mellan enskilda länder

Figur 8 visar en karta med länder i Europa och deras sammanlagda, genomsnittliga värden på MAI baserat på åren 2016, 2019, 2022 och 2023. Intervallet är mellan 1,67 och 8,41 och kartan illustrerar en stor variation av acceptans för migranter i de europeiska länderna. Det framgår att en majoritet av länder i Europa har en acceptans på medel- eller hög nivå. Kartan visar att de länder med högst MAI finns i de norra delarna och främst i Skandinavien. I sydöstra delarna av Europa tenderar i stället länder med lägst MAI att klustras.

Figur 8. Karta över ländernas Migration Acceptance Index (MAI)

Anmärkning: Befolkningens grad av acceptans för migration. Viktade medelvärden.

Källa: Gallup 2016, 2019, 2022 och 2023.

Tabell 2. Migration Acceptance Index (MAI) i enskilda länder

Nr.	Land	MAI
1	Island	8,41
2	Sverige	8,05
3	Norge	8,04
4	Irland	7,94
5	Spanien	7,75
6	Luxemburg	7,69
7	Danmark	7,56
8	Nederländerna	7,47
9	Portugal	7,28
10	Storbritannien	7,21
11	Finland	7,05
12	Albanien	6,88
13	Italien	6,85
14	Tyskland	6,82
15	Schweiz	6,75
16	Frankrike	6,73
17	Belgien	6,35
18	Österrike	6,01
19	Malta	5,58
20	Cypern	5,31
21	Slovenien	4,99
22	Kosovo	4,90
23	Tjeckien	4,32
24	Rumänien	4,29
25	Grekland	4,23
26	Norra Cypern	4,16
27	Polen	3,99
28	Estland	3,92
29	Lettland	3,71
30	Litauen	3,57
31	Bulgarien	2,93
32	Ungern	2,91
33	Slovakien	2,59
34	Bosnien Hercegovina	2,41
35	Kroatien	2,06
36	Montenegro	1,87
37	Serbien	1,72
38	Nordmakedonien	1,67
Medel		5,27

Anmärkning: Befolkningens grad av acceptans för migration. Viktade medelvärden. Viktade medelvärden.

Källa: Gallup 2016, 2019, 2022 och 2023.

I Tabell 2 redovisar vi samtliga länder i Europa sorterade efter den genomsnittliga graden av acceptans för migranter, från högsta till lägsta. Över hälften av alla länder har en MAI på minst 5 eller mer. Några länder på Balkanhalvön, bland annat Montenegro, Serbien och Nordmakedonien tillhör de med lägst MAI, alla med ett värde under 2. De nordiska länderna, förutom Finland (som har placering 11), hör till länderna med högst MAI. Sverige ligger högt på listan, på andra plats efter Island och med ett MAI-värde på strax över 8. Det är en markant skillnad i graden av acceptans mellan länderna i botten och toppen. Det framgår inte här men för samtliga länder i Europa kan vi se att gruppen födda utomlands har en högre genomsnittlig grad av acceptans för andra migranter än gruppen födda i landet. Motsvarande skillnad är inte lika framträdande i Sverige.

Sammanfattning

I ett europeiskt perspektiv är graden av acceptans för migranter högt i Sverige. Sverige rankas som nummer två, efter Island, bland länder med den högsta graden av acceptans för migranter. Såväl i Sverige som i Europa har graden av acceptans ökat mellan åren 2016–2022, men minskat 2023. Bland de nordiska länderna, ligger Sverige och Norge relativt nära varandra i utvecklingen över tid. Samtliga nordiska länder hamnar högt i rangordningen, medan många östeuropeiska länder hamnar längst ner bland länder med den lägsta graden av acceptans för migranter. I Sverige finns det en lägre andel som anser att det är bra med en immigrant/invandrare som bor i landet än som anser att det är bra om en immigrant/invandrare är ens granne. I Europa finns det i stället en större andel som anser att det är bra med immigrant/invandrare som bor i landet än som anser att det är bra om en immigrant/invandrare gifter sig med en nära släkting.

3.3 Samvariation mellan välbefinnande och attityder till migration

Enligt Helliwell m.fl. (2018) finns de "lyckligaste" migranterna i världen i länder med en balanserad uppsättning av sociala och institutionella stöd för ett bättre liv.²³ Studien, som baseras på bland annat GWP-data för perioden 2005–2017, visar även att de "lyckligaste" länderna också har en högre andel utlandsfödda än genomsnittet i världen. Detta beror enligt författarna på en kombination av flera faktorer såsom ländernas attraktionskraft och acceptans för migranter samt förmågan att integrera på ett sätt som upprätthåller livsutvärderingarna

²³ Se även Nejad och Young (2016) som, med hjälp av data för perioden 1990–2000, visar att ekonomisk frihet i termer av rättssystem och äganderätt tenderar vara den starkaste pull-faktorn för potentiella migranter i OECD.

för både de som har immigrerat och de som är födda i landet. I länder med positivare attityder till migranter har man observerat en högre grad av integration av migranter (Fleming m.fl., 2018; Espinova m.fl., 2021) och ett högre genomsnittligt välbefinnande hos såväl migranterna (Espinova m.fl., 2018) som i hela befolkningen (Welsch m.fl., 2021). Kogan m.fl. (2018), som bygger på data från European Social Survey i 18 europeiska länder mellan 2002 och 2012, visar att migranter överlag är mer nöjda i länder som erbjuder en mer välkomnande social miljö och att möjligheter för individuell utveckling förknippas med en högre livstillfredsställelse bland migranter. Migranternas genomsnittliga välbefinnande i ett land beror också på vilket land de kommer från och hur de influeras av det land de kommer till (Berggren m.fl., 2020; OECD, 2017). I mer utvecklade ekonomier kan migranter därför ha en mer optimistisk syn på värdlandet, vilket leder till ett högre subjektivt välbefinnande (Maxwell, 2010). Sammantaget indikerar dessa studier att det finns en positiv korrelation mellan välbefinnande och graden av acceptans för migranter, men vi saknar faktisk kunskap, baserad på senare tids data, om hur korrelationen ser ut för olika grupper i befolkningen och huruvida denna korrelation skiljer sig åt mellan grupperna.

Även om migranternas genomsnittliga välbefinnande tenderar att konvergera mot den inhemska befolkningens när de anländer till ett nytt land (Helliwell m.fl., 2018; 2020), kan det fortfarande finnas betydande gruppskillnader i det självskattade välbefinnandet som varierar mellan länder.²⁴

Välbefinnandegapet mellan personer som har migrerat och personer som är födda i landet har i allmänhet visat sig vara litet under de första fem åren efter en migration (i genomsnitt mellan 5,5-6 procent), men tenderar att vidgas i samband med att nyanländas välbefinnande gradvist avtar (Helliwell m.fl., 2018; 2020). Ainsaar (2023) visar, med hjälp av ESS-data, att medan nyanlända och den inhemska befolkningen har liknande nivåer på livstillfredsställelse, har de som varit längre i landet, mellan 10-20 år, betydligt lägre nivåer. I länder med en hög grad av ekonomisk ojämlikhet kan migranter dessutom uppfatta ojämlikheten som ett hinder för deras livstillfredsställelse och vara mindre nöjda med sina liv (Kogan m.fl., 2017), vilket innebär ett större välbefinnandegap i dessa länder. Att migranternas livstillfredsställelse minskar mer över tid jämfört med den inhemska befolkningens kan förklaras av att de gradvis gör en mer kritisk utvärdering av sina förhållanden, börjar vänja sig vid de bättre förhållandena och jämföra sin situation mer med den generellt bättre ställda inhemska befolkningens och mindre med de sämre förhållandena i ursprungslandet eller i det förflutna (Helliwell m.fl., 2024; se

²⁴ Se till exempel Ljunge m.fl. (2016) som baseras på European Social Survey för 30 europeiska länder under perioden 2002-2010.

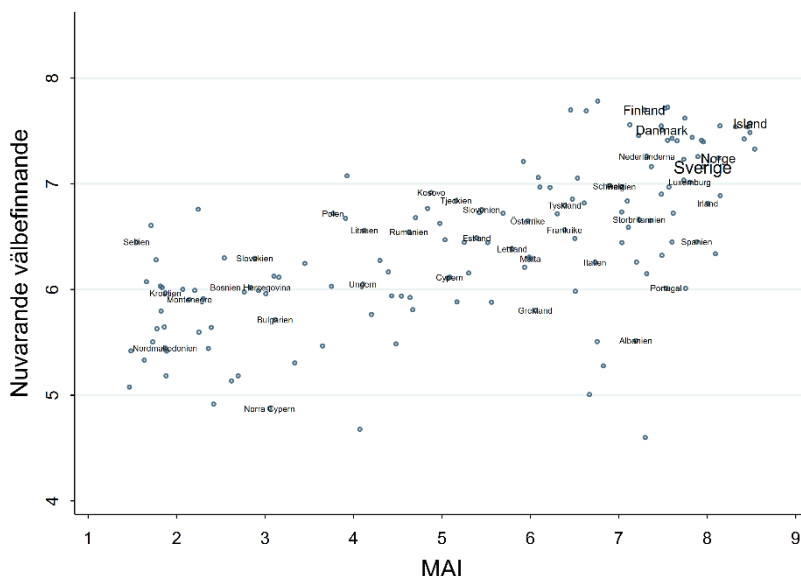
även Piore, 1979; Alba och Nee, 1997), vilket leder till en gradvist försämrad hälsa hos migranterna (Cubi-Molla m.fl., 2022; Brabete, 2017; Ichou och Wallace, 2019; Elshahat m.fl., 2022).²⁵ Ett initialt högt välbefinnande, som bland annat kan förklaras av en optimism och hopp om ett nytt liv i ett nytt land, kan därför avta snabbare i länder där de inte känner sig accepterade (Esipova m.fl., 2018). Att studera gruppskillnader är därför viktigt för att bland annat kunna ge en helhetsbild av migranternas välbefinnande och hitta ingångar till att förstå arbetet med integrationen. I detta avsnitt redovisar vi hur korrelationen ser ut mellan olika gruppers välbefinnande och länders acceptans för migranter baserat på data för Europa från åren 2016, 2019, 2022 och 2023.

Utveckling över tid

Innan vi går in på migranternas välbefinnande illustrerar vi först hur välbefinnandet ser ut på en övergripande nivå för hela befolkningen, i förhållande till befolkningens attityder till migration. I Figur 9 presenteras därför ett spridningsdiagram som visar hur de europeiska ländernas genomsnittliga nuvarande välbefinnande korrelerar med MAI. Varje punkt utgör ett lands genomsnittliga välbefinnande i relation till MAI för varje år (2016, 2019, 2022 och 2023). Punkterna som är markerade med ett landsnamn avser korrelationen för 2023, som är den senaste tillgängliga datan. Vi ser att de nordiska länderna är klustrade längst upp till höger i figuren, vilket innebär att de har höga värden på såväl välbefinnande som MAI. I motsatt riktning, längst ner till vänster, finns sydeuropeiska länder. De markerade länderna med landsnamn ligger något över och till höger om majoriteten av de omarkerade länderna. Detta indikerar att det generellt skett en förskjutning mot nordost i figuren för de flesta europeiska länderna, det vill säga att det har skett en generell ökning av såväl nuvarande välbefinnande som MAI.

²⁵ Fenomenet har kallats för "The healthy immigrant effect" som innebär att personer som tar sig till ett nytt land ofta är friskare än genomsnittet i sina ursprungsländer, men att det sker en gradvis försämring av deras hälsa i destinationslandet.

Figur 9. Befolkningens välbefinnande och attityder till migration

Anmärkning: Samtliga europeiska länders välbefinnande i förhållande till MAI per år (2016, 2019, 2022 och 2023). Markerade länder avser korrelationen 2023. Viktade medelvärden.
Källa: Gallup 2016, 2019, 2022 och 2023.

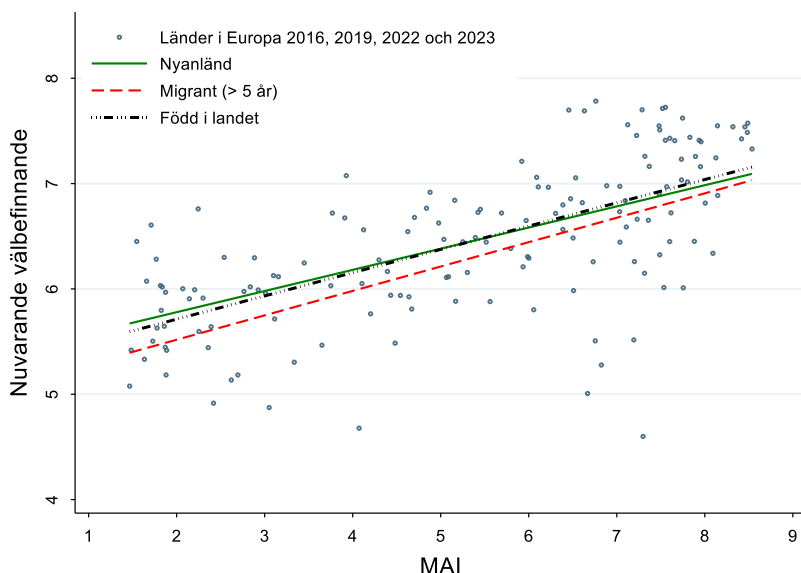
Jämförelse mellan grupper

Utöver ett spridningsdiagram med olika punkter per land och år som redovisades i föregående figur, lägger vi i Figur 10 in regressionslinjer för de tre undersökningsgrupperna: nyanlända, migranter (> 5 år) och personer födda i landet. Linjerna uppvisar en positiv korrelation mellan välbefinnandet för samtliga grupper och länders MAI. Linjen för nyanlända är liknande den för personer födda i landet, om något så är den lite flackare för den förstnämnda. Linjen för migranter (> 5 år) ligger konstant under linjen för nyanlända, oavsett MAI, men nivåskillnaderna i välbefinnande minskar något med högre MAI.

I Tabell A6 i bilaga A (de översta två delarna) redovisar vi hur stor korrelationen är mellan det nuvarande respektive framtida välbefinnandet för respektive grupp och MAI samt huruvida korrelationen är statistiskt säkerställd. De redovisade siffrorna baseras på samtliga länder i Europa och åren 2016, 2019, 2022 och 2023. Vi kontrollerar här för årsspecifika skillnader i välbefinnandet och ser att det finns en statistiskt säkerställd och positiv korrelation mellan nuvarande välbefinnande och MAI. Länder med en enhets högre MAI är i genomsnitt förenade med 0,20; 0,23 och 0,22 högre nuvarande

välbefinnande för nyanlända, migranter (> 5 år) respektive personer födda i landet. Liknande mönster ser vi vad gäller korrelationen mellan framtida välbefinnande och MAI. Dessa mönster kvarstår även när vi studerar de standardiserade resultaten där hänsyn tas till skillnader i grupsammansättning (bakgrundsvariablerna kön, ålder och utbildningsnivå).²⁶

Figur 10. Korrelation mellan nuvarande välbefinnande och MAI för respektive grupp

Anmärkning: Viktade medelvärden.

Källa: Gallup 2016, 2019, 2022 och 2023.

I Figur 11 presenterar vi korrelationen mellan differensen på välbefinnandet (framtida minus det nuvarande) och MAI, där regressionslinjer redovisas för de tre undersökningsgrupperna: nyanlända, migranter (> 5 år) och personer födda i landet. Vi ser en positiv korrelation för nyanlända och övriga migranter; de sistnämndas linje ligger ständigt under de förstnämndas. Linjen för personer som är födda i landet är svagt neråtlutande, det vill säga ett svagt negativt samband med ökad MAI.

Det implicerar att den inhemska befolkningen gör en mindre skillnad mellan sitt framtida och nuvarande välbefinnande i länder med en hög grad av

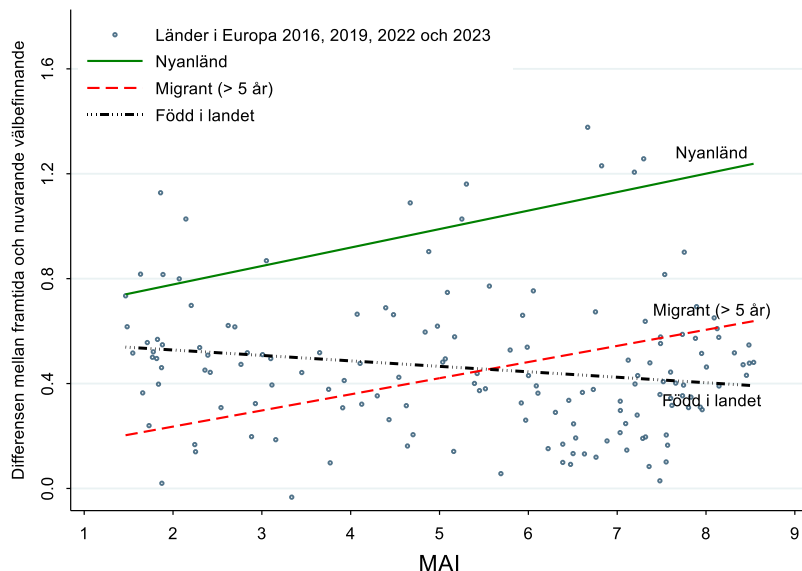
²⁶ Dessa resultat redovisas inte här men finns på begäran.

acceptans för migranter, jämfört med motsvarande i länder med en låg grad av acceptans för migranter. Detta går i linje med att Sverige, som hör till de länder med högst MAI, har en genomsnittligt lägre differens mellan framtida och nuvarande välbefinnande bland personer födda i landet än motsvarande i Europa (Figur 4, avsnitt 3.1). Personer födda i landet har generellt höga nivåer på sitt nuvarande välbefinnande, som ligger på ungefär samma nivå som det framtida välbefinnandet (Figur 3, avsnitt 3.1). Vad det kan bero på ligger utanför denna rapport, men figuren illustrerar ett tydligt mönster: differensgapet i framtida och nuvarande välbefinnande mellan nyanlända och personer som är födda i landet ökar med ökad MAI.

I Tabell A6 i bilaga A (nedersta delen) redovisar vi hur stor korrelationen är mellan differensen på välbefinnandet, för respektive grupp, och MAI samt huruvida korrelationen är statistiskt säkerställd. De redovisade siffrorna baseras på samtliga länder i Europa och åren 2016, 2019, 2022 och 2023, där vi kontrollerar för årsspecifika skillnader. Vi ser att det finns en statistiskt säkerställd och positiv korrelation mellan differensen på välbefinnandet och MAI för nyanlända och migranter (> 5 år), men en negativ korrelation för personer födda i landet. Länder med en enhets högre MAI är i genomsnitt förenat med 0,07 högre differens på välbefinnande för nyanlända och migranter (> 5 år). När det gäller gruppen födda i landet så är länder med en enhets högre MAI i genomsnitt förenade med 0,02 lägre differens på välbefinnande. När vi tar hänsyn till skillnader i bakgrundsvariabler (kön, ålder och utbildningsnivå) kvarstår detta mönster, även om samtliga korrelationer blir något svagare.²⁷

²⁷ Baseras på standardiserade resultat, som inte visas här men som finns på begäran.

Figur 11. Korrelationen mellan differensen på välbefinnandet och MAI för respektive grupp

Anmärkning: Viktade medelvärden.

Källa: Gallup 2016, 2019, 2022 och 2023.

I Figur B2 och Figur B3 i bilaga B redovisar vi kompletterande resultat, i form av en känslighetsanalys, som illustrerar hur nuvarande respektive differensen på välbefinnande samvarierar med andelen som upplever att området/staden de bor i är bra för migranter från andra länder. Denna andel kan möjligen, på ett mer indirekt sätt, fånga omgivningens attityder till migration och bör därför ses som en indirekt, och inte en direkt, indikator på attityder till migration. Vi använder den emellertid för att se om korrelationen står sig över en längre tidsperiod. Data kring andelen som upplever att området/staden de bor i är bra för migranter från andra länder finns dessutom för en längre tidsperiod, 2007-2023, vilket innebär att ett större urval kan fås för gruppen nyanlända, vilket i sin tur kan minska osäkerheten i analysen som rör den gruppen. Vi kan konstatera att figurerna i bilaga B illustrerar en liknande bild som visats i detta avsnitt, och en ännu tydligare positiv samvariation mellan nyanländas välbefinnande och den indirekta indikatorn på befolkningens attityder till migration.

Sammanfattning

Sverige och övriga nordiska länder uppvisar både en hög grad av acceptans för migranter och ett högt nuvarande välbefinnande i befolkningen. Baserat på samtliga länder i Europa kan vi konstatera att det föreligger en positiv korrelation mellan länders välbefinnande och attityder till migration. Generellt sett har denna korrelation blivit starkare i de europeiska länderna när man jämför 2023 med tidigare år. Dessa resultat gäller för samtliga grupper av personer som vi har studerat. I länder med en lägre grad av acceptans för migranter är välbefinnandet i genomsnitt lägre och skiljer sig mellan grupperna. I länder med en högre grad av acceptans är välbefinnandet i genomsnitt högre och det finns inga betydande gruppskillnader. Således tenderar nyanländas nuvarande välbefinnande att konvergera mot den inhemska befolkningens i länder där de är mer accepterade.

När det gäller differensen mellan framtida och nuvarande välbefinnande ser mönstret annorlunda ut. För det första har nyanlända en betydligt högre nivå på differensen, oavsett MAI, än övriga grupper. För det andra är korrelationen för nyanlända och migranter (> 5 år) positiv men svagt negativ för personer som är födda i landet. För det tredje är differensgapet mellan nyanlända och personer som är födda i landet mindre i länder med låg grad av acceptans för migranter och större i länder med en hög grad av acceptans. I länder med en låg grad av acceptans för migranter är skillnaden i det framtida välbefinnandet också mindre mellan nyanlända och personer födda i landet, vilket implicerar en låg framtidstro bland båda grupperna. I länder med en högre grad av acceptans, såsom Sverige och övriga nordiska länder, är skillnaden i genomsnitt större mellan de två. I dessa länder skattar nyanlända sitt nuvarande välbefinnande högt och ligger på ungefär samma nivå som den inhemska befolkningens, vilka i sin tur skattar sitt nuvarande välbefinnande i nivå med det framtida medan nyanlända skattar sitt framtida välbefinnande ännu högre.

4. Avslutande diskussion

Migrations- och integrationsfrågorna är fortsatt prioriterade på den politiska dagordningen, både i Sverige och övriga Europa. Det finns ett starkt behov av att utöka den befintliga kunskapsbasen kring hur migranter mår idag, deras framtidstro och befolkningens attityder till migration. Dessa frågor engagerar såväl media som allmänheten. Som medlemsstat i Förenta nationerna (FN) har Sverige även en skyldighet att trygga varje människas rätt till en tillfredsställande levnadsstandard. Enligt artikel 25 i FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna har alla människor rätt till en levnadsstandard som är tillräcklig för den egna och familjens hälsa och välbefinnande.

I denna rapport visar vi att migranternas självskattade nuvarande och framtida välbefinnande är relativt högt i Sverige jämfört med andra länder i Europa. Sverige hamnar bland de tio bästa länderna i Europa när det gäller ett högt nuvarande och framtida välbefinnande för migranter. Till skillnad från länder i Norden och Europa ser vi inga statistiskt säkerställda skillnader i det nuvarande välbefinnandet mellan migranter och personer födda i Sverige. Däremot är det framtida välbefinnandet för utlandsfödda i genomsnitt högre än för personer som är födda i Sverige, vilket indikerar att migranter förväntar sig ett högre välbefinnande på fem års sikt. Några möjliga förklaringar kan vara att de inte är nöjda med sitt nuvarande liv, är mer optimistiska om en bättre framtid eller att etablering på den svenska arbetsmarknaden tar tid (se bland annat Forslund m.fl., 2017; Engdahl och Liljeberg, 2022; Eriksson, 2019; SCB, 2023b).

Som tidigare studier har indikerat kan det även handla om att migranter utgör en selekterad grupp, som generellt har en starkare drivkraft att förbättra sin situation, särskilt om de kommer från länder med betydligt sämre förhållanden. Denna motivation kan förklara varför migranter tenderar att ha en mer positiv syn på framtiden än den inhemska befolkningen. Det kan även handla om att migranter generellt är yngre än den inhemska befolkningen (se Tabell A2 i bilaga A), där unga ofta har en mer positiv syn på framtiden oavsett bakgrund, medan äldre kan ha en mer realistisk syn på framtiden baserat på sina livserfarenheter. Tidigare studier har nämligen visat att unga och medelålders vuxna skattar sitt förflutna välbefinnande lägre än det nuvarande och det nuvarande lägre än det framtida, medan äldre gör en mer stabil bedömning av sitt välbefinnande (se bland annat Gomez m.fl., 2013). Enligt dessa studier tenderar människor att justera sina uppfattningar om sitt nuvarande liv för att anpassa sig till olika livsmål. Att den inhemska

befolkningen således har en relativt liten differens mellan det självskattade framtida och nuvarande välbefinnandet kan således delförklaras av att de utgörs av en relativt äldre del av befolkning, som i högre grad har uppnått sina livsmål, jämfört med migranter som i större utsträckning utgörs av en relativt yngre del av befolkning.

När det gäller graden av acceptans för migranter hamnar Sverige också högt och rankas som nummer två bland länder med den högsta graden av acceptans. Medan samtliga nordiska länder hamnar högt i rangordningen, hamnar många östeuropeiska länder längst ner. Rapporten visar vidare en positiv korrelation mellan länders välbefinnande och attityder till migration, vilket också är i linje med vad tidigare studier har indikerat (se inledningen i avsnitt 3.3). Det som emellertid inte har visats tidigare är att länder med en högre grad av acceptans för migranter karaktäriseras av ett högre nuvarande och framtida välbefinnande för flera grupper i samhället, vilket indikerar att nyanländas nuvarande välbefinnande konvergerar mot den inhemska befolkningens i länder där acceptansen för migranter är hög.

Ett ytterligare huvudresultat som vi ser är att länder med en låg grad av acceptans för migranter karaktäriseras av en genomsnittlig liten differens mellan det framtida och nuvarande välbefinnandet samt ett litet så kallat differensgap mellan nyanlända och personer födda i landet. Länder med en hög grad av acceptans för migranter karaktäriseras istället av en genomsnittlig stor differens samt ett stort differensgap. Ett stort differensgap mellan nyanlända och personer födda i landet implicerar att nyanländas nuvarande välbefinnande är högt och ligger på ungefär samma nivå som den inhemska befolkningens, som i sin tur skattar sitt nuvarande välbefinnande i nivå med det framtida, medan nyanlända skattar sitt framtida välbefinnande ännu högre. I länder där migranter känner sig accepterade kan det finnas ett större socialt stöd och nätverk, vilket främjar deras integration i samhället och leder till en större framtidsoptimism (se exempelvis Esipova m.fl., 2018). Detta torde i sin tur påverka hur man ser på sina möjligheter och utmaningar. Om migranterna dessutom kommer från länder med genomsnittligt lägre nivåer på välbefinnande, kommer de troligen att uppleva större förändringar i livet som ger upphov till mer omdanande förbättringar i välbefinnandet (Helliwell m.fl., 2020).

Skillnader i välbefinnande mellan länder och rangordningen av grupper i befolkningen kan vidare förklaras av variationer i gruppammansättningen. De olika måtten på välbefinnande fångar inte bara gruppens nuvarande och framtida välmående, utan även hur det går för dem i det specifika landet. Detta kan i sin tur spegla olika institutionella faktorer, system, resurser och

integrationsprogram i olika länder.²⁸ Resultaten som baseras på nyanlända kan dock vara förenade med en högre osäkerhet, eftersom denna grupp utgörs av ett relativt litet urval i enskilda länder, trots att vi använder flera års GWP-data (2016 –2023).

Vår förhoppning är att rapporten bidrar till ökad kunskap och förståelse för migranternas välbefinnande och befolkningens attityder till migration i Sverige, Norden och Europa. Även om objektiva välfärdsindikatorer ofta visar linjära förbättringar i sysselsättning och inkomster för migranter efter en migration, är det subjektiva välbefinnandet mer komplext (se även Stillman m.fl., 2015). Att enbart jämföra objektiva välfärdsindikatorer, såsom sysselsättningsstatus, ger en begränsad bild av integrationsprocesser. Därför är det viktigt att förstå både objektiva och subjektiva aspekter av välbefinnande för att få en helhetsbild av hur migranter som grupp integreras i samhället. Den data som används i denna rapport är ny och har inte tidigare använts för liknande frågeställningar. Tidigare studier som kopplar migranternas välbefinnande till befolkningens attityder till migration är relativt få och baseras på äldre data. Dessutom har tidigare studier inte fokuserat på Sverige jämfört med Norden och Europa. I denna studie lyfter vi fram migranternas och den övriga befolkningens perspektiv, vilket ger en mer nyanserad bild i den allmänna debatten. Slutligen är migranternas välbefinnande ett viktigt ämne, särskilt med tanke på att andelen utlandsfödda enligt befolkningsprognoserna kommer att öka i Sverige, samtidigt som rapporter pekar på att migranter som grupp generellt har sämre livsvillkor än den övriga befolkningen.

Vår bedömning är att det finns ett fortsatt behov av forskning baserad på svenska data inom områden som rör migranternas välbefinnande. För att fördjupa förståelsen behövs fler studier som undersöker vilka insatser eller bakomliggande orsaker som kan påverka migranternas välbefinnande, både positivt och negativt. Detta är viktigt eftersom det i sin tur kan påverka deras integration i samhället. Det behövs även studier som undersöker vad som sker på längre sikt med ökad vistelsetid i Sverige. Andra aspekter som kan bidra till ökad kunskap är att undersöka om det finns skillnader i attityder till olika grupper, vilket kan påverka välbefinnandet mellan könen och mellan olika minoritetsgrupper i Sverige.

²⁸ Enligt Migrant Integration Policy Index (MIPEX) rankas Sverige högst (av 56 länder) då Sveriges integrationspolitik bedöms vara mer inkluderande och ambitiös än i andra länder (Solano och Huddleston, 2020).

Referenser

Abdelaaty, L., och Steele, L. G. (2022). Explaining Attitudes Toward Refugees and Immigrants in Europe. *Political Studies*, 70(1), s. 110–130.

Ahmadi, F., O. Mella I. Palm och M. Davishpour (2015). *Mångfaldsbarometern: tio år av attitydmätningar*. Gävle University Press, Gävle.

Ahmadi, F., I. Palm och N. Ahmadi (2016). *Mångfaldsbarometern 2016*. Gävle högskola, Gävle.

Ainsaar, M. (2023). Life Satisfaction of Immigrants and Length of Stay in the New Country. *Social Sciences*, vol. 12, no. 12.

Alba, R. och Nee, V. (1997) Rethinking Assimilation Theory for a New Era of Immigration. *The International Migration Review*, 31, s. 826–874.

Aydemir, A. (2011). Immigrant Selection and Short-Term Labor Market Outcomes by Visa Category. *Journal of Population Economics*, 24, s. 451–475.

Berggren, N., Bergh, A., Bjørnskov, C. och Tanaka, S. (2018). How Persistent Is Life Satisfaction? Evidence from European Immigration. IFN Working Paper nr. 1206. Stockholm: Institutet för Näringslivsforskning.

Berggren, N., Bergh, A., Bjørnskov, C. och Tanaka, S. (2020). Migrants and Life Satisfaction: The Role of the Country of Origin and the Country of Residence. *Paper. Kyklos*, vol. 73, Issue 3, August 2020, s. 436–463.

Berggren, N., Ljunge, M. och Nilsson, T. (2023). Immigrants From More Tolerant Cultures Integrate Deeper Into Destination Countries. *Journal of Comparative Economics* 51 (2023), s. 1095–1108.

Brabete, A. (2017). Examining Migrants' Health From a Gender Perspective, Editor(s): M. Pilar Sánchez-López, Rosa M. Limiñana-Gras, Chapter 8 in *The Psychology of Gender and Health*, Academic Press, 2017, s. 231–250.

Castles, S., de Haas, H. och Miller, M. J. (2020). *The Age of Migration: International Population Movements in the Modern World*. Sixth edition. The Guilford Press.

Connor, P. (2010). Explaining the Refugee Gap: Economic Outcomes of Refugees Versus Other Immigrants. *Journal of Refugee Studies*, 23, s. 377–397.

Cubi-Molla, P., Plagnol, A.C. och Yaman, F. (2022). Why do Immigrants Become Less Happy? Explanations for the Decrease in Life Satisfaction of Immigrants in Germany Over Time. *Migration Studies*, vol. 10, Issue 4, december 2022, s. 70–702,

Demker, M. (2014). Sverige åt svenskarna. Motstånd och mobilisering mot invandring och invandrare i Sverige. Atlas Akademi, Stockholm.

Demker, M. (2016). De generösa svenskarna? En analys av attityder till invandring och invandrare i Sverige. *Norsk Statsvitenskapelig Tidsskrift*, vol. 31, nr. 2, s. 186–196.

Demker, M. (2019). Migrationsfrågorna som ideologisk lots: partipolitisering och polarisering i Ulrika Andersson, Björn Rönnerstrand, Patrik Öhberg och Annika Bergström (red) Storm och stiltje. Göteborgs universitet: SOM-institutet.

Ds 2020:43. Begreppet invandrare – användningen i myndigheters verksamhet. Regeringskansliet, kulturdepartementet.

Elinder, M., Erixson, O. och Hammar, O. (2023). Under ytan: Hur många och vilka vill lämna sina länder för att flytta till EU och Sverige?. *Delmi Rapport* 223:4.

Elshahat, S., Moffat, T. och Newbold, K.B. (2022). Understanding the Healthy Immigrant Effect in the Context of Mental Health Challenges: A Systematic Critical Review. *Immigrant Minority Health* 24, s. 1564–1579.

Engdahl, M. och Liljeberg, L. (2022). Flyktingar och flyktinganhörigas etablering på arbetsmarknaden i Stockholm, Göteborg och Malmö. IFAU-rapport 2022:15.

Eriksson, E. (2019). Perspektiv på integration och etablering: kunskapsunderlag för ett strategiskt arbete med stöd till nyanlända. Linköpings universitet, Institutionen för studier av samhällsutveckling och kultur, Centrum för kommunstrategiska studier – CKS. Linköpings universitet, Filosofiska fakulteten.

Esaiason, P. och Sohlberg, J. (2018). Asylsökandes möte med Sverige. Lärdomar från en panelundersökning. *Delmi rapport* 2018:8.

Esipova, N., Ray, J., Fleming, J. och Pugliese, A. (2018). Migrant Acceptance Index: Do Migrants Have Better Lives in Countries That Accept Them? In *World Happiness Report 2018*. Annex.

Esipova, N., Ray, J. och Publiese, A. (2020). World Grows Less Accepting of Migrants. Artikel Gallup News, World. September 23, 2020.

Esipova, N., Ray, J. och Pugliese, A. (2021). The Relationship Between Migrant Acceptance and Wellbeing: Evidence from the Gallup Migrant Acceptance Index. I boken: A Modern Guide to the Economics of Happiness (s.279-304).

Fleming, J.H., Esipova, N., Pugliese, A., Ray, J. och Srinivasan, R. (2018). DATA-SURVEY: Migrant Acceptance Index: a global examination of the relationship between interpersonal contact and attitudes towards migrants. *Border Crossing*, 8(1), s. 103-132.

Folkhälsomyndigheten (2019). Hälsa hos personer som är utrikes födda – skillnader i hälsa utifrån födelseland. Webpublicering. Hämtad 2024-08-14. <https://www.folkhalsomyndigheten.se/publikationer-och-material/publikationsarkiv/h/halsa-hos-personer-som-ar-utrikes-fodda--skillnader-i-halsa-utifran-fodelseland/?pub=61466>.

Forsslund, A. Liljeberg, L. och Åslund, O. (2017). Flykting- och anhöriginvandrades etablering på den svenska arbetsmarknaden. IFAU-rapport 2017:14.

Gallup (2023). Worldwide Research. Methodology and Codebook. Updated October 2023.

Gomez, V. Grob, A. och Orth, U. (2013). The Adaptive Power of the Present: Perceptions of Past, Present, and Future Life Satisfaction Across the Life Span. *Journal of Research in Personality*, vol. 47, Issue 5, 2013, s. 626-633.

Gorodzeisky, A. (2021). Public Opinion Toward Asylum Seekers in Post-Communist Europe: A Comparative Perspective. *Problems of Post-Communism*, 70(6), s. 654-666.

Guriev, S. och Melnikov, N. (2018). Happiness Convergence in Transition Countries. *Journal of Comparative Economics*, 2018, 46 (3), s.683 - 707.

Hainmueller, J. och Hiscox, M. J. (2007). Educated Preferences: Explaining Attitudes Toward Immigration in Europe. *International Organizations*, vol. 61, nr. 2, s. 399-442.

Helliwell, J., Layard, R., och Sachs, J. (2018). World Happiness Report 2018. New York: Sustainable Development Solutions Network.

Helliwell, J.F., Shiplett, H. och Bonikowska, A. (2020). Migration as a Test of the Happiness Set-Point Hypothesis: Evidence from Immigration to Canada and

the United Kingdom. *Canadian Journal of Economics* 2020 53(4), november 2020, s. 1618–1641.

Helliwell, J. F., Layard, R., Sachs, J. D., De Neve, J.-E., Aknin, L. B., och Wang, S. (Eds.). (2024). *World Happiness Report 2024*. University of Oxford: Wellbeing Research Centre.

Huber, J., Hueber, L., Kleinlercher, D. m.fl.. (2022). Acceptance or Rejection of Welfare Migration — An Experimental Investigation. *SN Bus Econ* 2, 179.

Ichou, M. och Wallace, M. (2019). The Healthy Immigrant Effect: The role of educational selectivity in the good health of migrants. *Demographic Research*, vol. 40, article 4, s. 61–94.

Lange, M. (2021). The Legacy of State Socialism on Attitudes Toward Immigration. *Journal of Comparative Economics*, vol. 49, issue 3, 2021, s. 733–750, ISSN 0147–5967.

Lee, E. S. (1966). A Theory of Migration. *Demography* 3(1), s. 47–57.

Ljunge, M. (2016). Migrants, Health, and Happiness: Evidence that Health Assessments Travel with Migrants and Predict Well-Being. IFN Working Paper nr 1112. Stockholm: Institutet för Näringslivsforskning.

Kogan, I., Shen, J., och Siegert, M. (2018). What makes a satisfied immigrant? Host-country characteristics and immigrants' life satisfaction in eighteen European countries. *Journal of Happiness Studies*, 19(6), s. 1783–1809.

Kumar, K. (2023). Life Satisfaction and Psychological and Physical Well-Being. Edited by Kumar, K. och Tahmaseb-McConatha, J. Printed Edition of the Special Issue Published in *International Journal of Environmental Research and Public Health*.

Maxwell, R. (2010) Evaluating Migrant Integration: Political Attitudes Across Generations in Europe. *International Migration Review*, 44, s. 25–52.

McAuliffe, M. och Oucho, L.A. (red.), (2024), *World Migration Report 2024*. International Organization for Migration (IOM), Geneva.

Medlingsinstitutet (2023). Löneskillnaden mellan kvinnor och män 2023. Vad säger den officiella lönestatistiken? En rapport från Medlingsinstitutet.

Munobwa, J.S., Ahmadi, F. och Darvishpour, M. (2021). Diversity Barometer 2020: Attitudes towards Immigration and Ethnic Diversity in Sweden. *Social Sciences* 10: 401.

Nejad, M.N. och Young, A. T. (2016). Want Freedom, Will Travel: Emigrant Self-Selection According to Institutional Quality. *European Journal of Political Economy*, Elsevier, vol. 45(S), s. 71-84.

Norris, P. och Puranen, B. (2019). Migrant Hygge: Feeling at Home in a Cold Climate, Conference paper, under publicering.

OECD, (2016). Working Together: Skills and Labour Market Integration of Immigrants and their Children in Sweden, OECD Publishing, Paris.

OECD, (2017). How's life? 2017: Measuring Well-being. OECD Publishing, Paris.
https://doi.org/10.1787/how_life-2017-en.

OECD (2020). How's Life? 2020: Measuring Well-being, OECD Publishing, Paris,
<https://doi.org/10.1787/9870c393-en>.

Piore, M. (1979). Birds of Passage: Migrant Labor and Industrial Societies.

Pollenne, D. och Vargas-Silva, C. (2024). Differences in Migrants' Reason for Migration and Subjective Well-Being: Not So Different After All. *CMS* 12, 11 (2024).

Puranen, B. (2019). Med migranternas röst. Den subjektiva integrationen. Forskningsrapport 2019:2. Institutet för Framtidsstudier.

Puranen, B. (2021). Med migranternas röst II. Hur blir man värmlänning? Institutet för Framtidsstudier.

Ruggeri, K., Garcia-Garzon, E., Maguire, Á. m.fl. (2020). Well-Being is More than Happiness and Life Satisfaction: A Multidimensional Analysis of 21 Countries. *Health Qual Life Outcomes* 18, 192 (2020).

Ruiz, I., och Vargas-Silva, C. (2018). Differences in Labour Market Outcomes Between Natives, Refugees and Other Migrants in the UK. *Journal of Economic Geography*, 18, s. 855-885.

Sandberg, L. och Demker, M. (2013). Ökat motstånd mot flyktingar men starkt stöd för skäl till uppehållstillstånd, i Weibull L., H. Oscarsson och A. Bergström (red). *Vägskalet*. SOM-institutet, Göteborg, s. 193-202.

SCB (2023a). Sveriges framtida befolkning 2023-2070, Demografiska rapporter 2023:2. Statistiska centralbyrån. Hämtad 2024-08-14.
https://www.scb.se/contentassets/e99a33e517a343488cd1fd73362167c8/be0401_2023i70_br_be51br2302.pdf.

SCB (2023b). Arbetsmarknaden för utrikes födda i Sverige och EU. AKU tilläggsundersökning 2021. Temarapport 2023:1. Statistiska centralbyrån.

Solano, G. och Huddleston, T. (2020). Migrant Integration Policy Index 2020. Barcelona/ Brussels: CIDOB and MPG.

Stillman, S., Gibson, J., McKenzie, D., och Rohorua, H. (2015). Miserable Migrants? Natural Experiment Evidence on International Migration and Objective and Subjective Well-Being. *World Development*, 65, s. 79–93.

Strömbäck, J. och Theorin, N. (2018). Attityder till invandring. En analys av förändringar och medieeffekter i Sverige 2014–2016. *Delmi Rapport 2018:4*.

Theorin, N. (2021). Us Versus Them and the Role of the Media. The Influence of Media on Attitudes Toward Migration in Europe. Avhandling. Göteborgs universitet. Samhällsvetenskapliga fakulteten.

Welsch, H., Bierman, P. och Kühling, J. (2021). Immigration Attitudes and Subjective Well-Being: A Matter of Identity? *Journal of Happiness Studies*, 22, s. 1563–1581.

Bilaga A: Tabeller

Tabell A1. Fördelning efter vistelsetid och födelseregion för gruppen födda utomlands - Sverige, Norden och Europa för perioden 2016–2023

	Sverige	Norden	Europa
<i>Vistelsetid</i>			
Nyanländ	7%	8%	19%
Migrant (> 5 år)	93%	92%	81%
Summa	100%	100%	100%
<i>Födelseregion</i>			
Norden	26%	21%	3%
Övriga Europa	26%	27%	49%
Utanför Europa	44%	45%	42%
Vet ej/uppgift saknas	4%	7%	6%
Summa	100%	100%	100%
Observationer	673	2 104	24 197

Anmärkning: Avser endast gruppen födda utomlands, i Sverige, Norden och Europa. Födelseregionen "Övriga Europa" avser samtliga europeiska länder förutom Norden. Viktade andelar.

Källa: Gallup, 2016–2023.

Tabell A2. Bakgrundsvariabler för personer som är födda utomlands jämfört med personer som är födda i landet, Sverige, Norden och Europa 2016–2023

	Sverige	Norden	Europa
<i>Födda utomlands</i>			
Kvinnor	48%	51%	52%
Eftergymnasial utbildning	35%	30%	25%
<i>Åldersgrupp</i>			
15–29 år	28%	28%	22%
30–64 år	54%	59%	62%
65 år eller äldre	19%	13%	16%
Vet ej/uppgift saknas	0%	0%	1%
Summa	100%	100%	100%
Observationer	673	2 104	24 197
<i>Födda i landet</i>			
Kvinnor	49%	50%	51%
Eftergymnasial utbildning	30%	24%	20%
<i>Åldersgrupp</i>			
15–29 år	20%	21%	22%
30–64 år	56%	55%	58%
65 år eller äldre	24%	24%	20%
Vet ej/uppgift saknas	0%	0%	0%
Summa	100%	100%	100%
Observationer	7 196	33 061	254 989

Anmärkning: Kvinnor och eftergymnasial utbildning avser andelen kvinnor i urvalet respektive andelen som har en eftergymnasial utbildning eller högre. Åldersgrupp avser andelen i urvalet som hamnar inom ett givet åldersintervall, vilka tillsammans summerar till 100 %. Viktade andelar. Källa: Gallup, 2016–2023.

Tabell A3. Rangordning av länders differens mellan det framtida och nuvarande välbefinnandet, födda utomlands

Nr.	Land	Differens
1	Portugal	1,38
2	Kosovo	1,25
3	Bulgarien	1,04
4	Polen	0,99
5	Cypern	0,95
6	Spanien	0,95
7	Malta	0,89
8	Norra Cypern	0,86
9	Montenegro	0,86
10	Norge	0,84
11	Italien	0,79
12	Ungern	0,78
13	Irland	0,77
14	Grekland	0,74
15	Bosnien Hercegovina	0,73
16	Island	0,67
17	Danmark	0,67
18	Sverige	0,65
19	Finland	0,63
20	Serbien	0,59
21	Albanien	0,59
22	Storbritannien	0,57
23	Nordmakedonien	0,57
24	Rumänien	0,56
25	Belgien	0,55
26	Nederländerna	0,41
27	Luxemburg	0,40
28	Tjeckien	0,40
29	Schweiz	0,39
30	Österrike	0,34
31	Tyskland	0,34
32	Estland	0,27
33	Kroatien	0,27
34	Frankrike	0,26
35	Slovenien	0,20
36	Litauen	0,18
37	Lettland	0,01
38	Slovakien	-0,09
	Medel	0,57

Anmärkning: Avser medelvärdet för perioden 2016–2023, rangordnat efter högsta till lägsta. Endast personer som är födda utomlands i respektive land. Viktade medelvärden.

Källa: Gallup, 2016–2023.

Tabell A4. Statistiska skillnader i nuvarande, framtida respektive differensen i välbefinnandet för nyanlända och migranter (5 år) jämfört med personer födda i landet, Sverige, Norden och Europa, 2016–2023

	Sverige	Norden	Europa	Sverige	Norden	Europa
<i>Nuvarande välbefinnande</i>						
Nyanländ	-0.41 (0.42)	-0.20 (0.18)	0.12*** (0.04)	-0.33 (0.42)	-0.15 (0.18)	-0.02 (0.04)
Migrant > 5 år	-0.09 (0.09)	-0.18*** (0.05)	-0.05*** (0.02)	-0.10 (0.09)	-0.19*** (0.05)	-0.07*** (0.02)
Konstant	7.37*** (0.02)	7.55*** (0.01)	6.49*** (0.01)	7.10*** (0.06)	7.34*** (0.03)	6.68*** (0.01)
Kontroller	Nej	Nej	Nej	Ja	Ja	Ja
Observationer	7,869	35,165	279,186	7,869	35,165	279,186
R2	0.00	0.00	0.00	0.01	0.01	0.03
<i>Framtida välbefinnande</i>						
Nyanländ	0.52* (0.27)	0.50*** (0.14)	0.63*** (0.04)	0.10 (0.28)	0.19 (0.14)	0.31*** (0.04)
Migrant > 5 år	0.11 (0.10)	0.12** (0.05)	-0.03 (0.02)	0.02 (0.09)	-0.03 (0.05)	-0.05** (0.02)
Konstant	7.75*** (0.03)	7.93*** (0.01)	6.98*** (0.01)	8.17*** (0.05)	8.32*** (0.02)	7.71*** (0.01)
Kontroller	Nej	Nej	Nej	Ja	Ja	Ja
Observationer	7,869	35,165	279,186	7,869	35,165	279,186
R2	0.00	0.00	0.00	0.14	0.10	0.09
<i>Differensen i välbefinnandet</i>						
Nyanländ	0.93* (0.49)	0.70*** (0.20)	0.51*** (0.04)	0.43 (0.48)	0.34* (0.19)	0.33*** (0.04)
Migrant > 5 år	0.21** (0.09)	0.30*** (0.05)	0.02 (0.02)	0.12 (0.09)	0.16*** (0.05)	0.03 (0.02)
Konstant	0.38*** (0.02)	0.38*** (0.01)	0.50*** (0.00)	1.07*** (0.06)	0.98*** (0.02)	1.02*** (0.01)
Kontroller	Nej	Nej	Nej	Ja	Ja	Ja
Observationer	7,869	35,165	279,186	7,869	35,165	279,186
R2	0.00	0.00	0.00	0.17	0.15	0.06

Anmärkning: Utfallsvariabeln är nuvarande, framtida respektive differensen i välbefinnande. Undersökningsvariablerna är Nyanländ, som antar värdet 1 om personen är nyanländ annars 0, och Migrant > 5 år, som antar värdet 1 om personen är utlandsfödd och varit i landet längre än 5 år annars 0. Referensgrupp utgör personer som är födda i landet. Kontrollvariabler är kön, åldersgrupp (18–29 år, 30–64 år, 65+ år eller "vet ej/uppgift saknas") och utbildningsnivå (eftergymnasial nivå eller lägre/uppgift saknas). I Stata används kommandot svy: regress, för surveydata, eftersom det tar hänsyn till urvalsvikter och urvalsdesignen (klusterurval och stratifiering). Robusta (klustrade) standardfel i parentes. ***signifikant på 1-procentsnivå, **signifikant på 5-procentsnivå, *signifikant på 10-procentsnivå.
Källa: Gallup, 2016–2023.

Tabell A5. Statistiska skillnader i MAI och de variabler som utgör MAI för länder i Norden jämfört med Sverige, 2016, 2019, 2022 och 2023

Utfallsvariabel:	MAI	MAI – migranter som bor i landet	MAI – migrant som granne	MAI – migrant som gifter sig med en nära släkting
Danmark (ref. Sve)	-0.49*** (0.07)	-0.034*** (0.010)	-0.038*** (0.009)	-0.079*** (0.010)
Finland (ref. Sve)	-1.00*** (0.07)	-0.121*** (0.011)	-0.141*** (0.011)	-0.124*** (0.011)
Island (ref. Sve)	0.36*** (0.07)	0.059*** (0.010)	0.044*** (0.009)	0.036*** (0.010)
Norge (ref. Sve)	-0.01 (0.06)	0.050*** (0.009)	0.015* (0.009)	-0.035*** (0.010)
År 2019 (ref. 2016)	0.17** (0.07)	0.034*** (0.010)	-0.002 (0.009)	0.024** (0.010)
År 2022 (ref. 2016)	0.74*** (0.06)	0.097*** (0.010)	0.068*** (0.009)	0.103*** (0.010)
År 2023 (ref. 2016)	0.36*** (0.07)	0.063*** (0.010)	0.034*** (0.009)	0.057*** (0.010)
Konstant	7.73*** (0.06)	0.814*** (0.009)	0.863*** (0.009)	0.828*** (0.009)
Observationer	18,157	18,157	18,157	18,157
R2	0.05	0.042	0.039	0.030

Anmärkning: Utfallsvariabeln i andra kolumnen är MAI (kontinuerlig variabel). I de resterande kolumnerna är utfallsvariabeln de som utgör MAI och avser sannolikheten att man tycker att det är bra med migranter som bor i landet (binär variabel i tredje kolumnen), att man tycker att det är bra med migrant som granne (binär variabel i fjärde kolumnen), att man tycker att det är bra med en migrant som gifter sig med en nära släkting (binär variabel i femte kolumnen). I Stata används kommandot svy: regress, för surveydata, eftersom det tar hänsyn till urvalsvikter och urvalsdesignen (klusterurval och stratifiering). Robusta (klustrade) standardfel i parentes. ***signifikant på 1-procentsnivå, ** signifikant på 5-procentsnivå, * signifikant på 10-procentsnivå.

Källa: Gallup 2016, 2019, 2022 och 2023.

Tabell A6. Korrelation mellan länders MAI och nuvarande, framtida respektive differensen i välbefinnandet för nyanlända, migranter (> 5 år) och födda i landet, 2016-2023

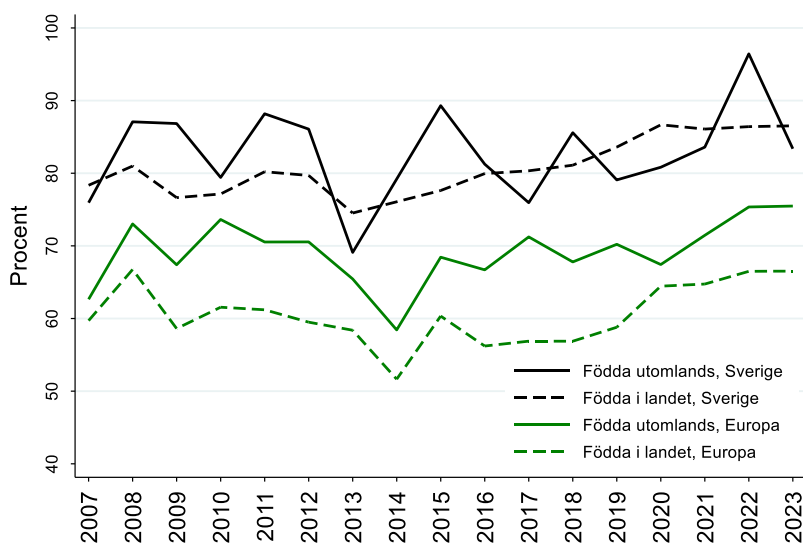
	Nyanlända	Migrant (>5 år)	Födda i landet
<i>Nuvarande välbefinnande</i>			
MAI	0.20*** (0.04)	0.23*** (0.03)	0.22*** (0.02)
Konstant	5.22*** (0.30)	4.95*** (0.21)	5.20*** (0.14)
Observationer	118	151	151
R2	0.16	0.27	0.44
<i>Framtida välbefinnande</i>			
MAI	0.25*** (0.05)	0.30*** (0.03)	0.20*** (0.02)
Konstant	5.93*** (0.34)	4.94*** (0.22)	5.77*** (0.12)
Observationer	118	151	151
R2	0.20	0.38	0.46
<i>Differensen i välbefinnandet</i>			
MAI	0.07* (0.04)	0.07*** (0.02)	-0.02* (0.01)
Konstant	0.66** (0.26)	-0.01 (0.13)	0.57*** (0.07)
Observationer	118	151	151
R2	0.04	0.14	0.03

Anmärkning: Utfallsvariabeln är nuvarande, framtida respektive differensen i välbefinnandet för respektive undersökningsgrupp (nyanlända, migranter > 5 år och födda i landet) i respektive land i Europa per år. En observation avser ett land i Europa ett givet år, vilket summerar till 152 observationer (38 länder * 4 år), men Tjeckien saknar uppgifter för år 2019, varför det totala antalet observationer således blir 151. Vissa länder saknar vissa år en grupp som utgör nyanlända, varför det totala antalet observationer för nyanlända (den andra kolumnen) är mindre än 151 och summerar till 118. I samtliga regressioner ingår årsummisar som kontrollerar för skillnader mellan åren. Robusta (klustrade) standardfel i parentes. ***signifikant på 1-procentsnivå, **signifikant på 5-procentsnivå, *signifikant på 10-procentsnivå.

Källa: Gallup 2016, 2019, 2022 och 2023.

Bilaga B: Figurer

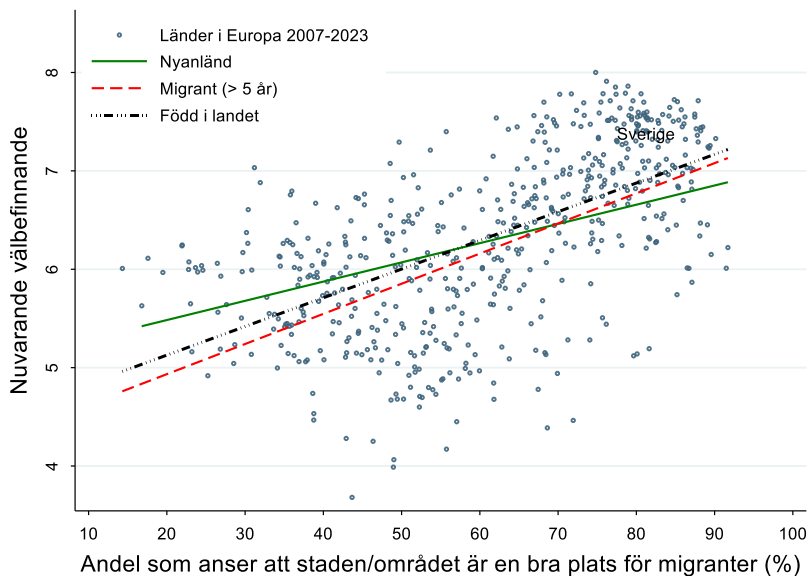
Figur B1. Andel som anser att staden/området där en bor är en bra plats för migranter från andra länder (%)

Anmärkning: Enkätfrågan är: "Är staden eller området du bor i en bra plats eller inte en bra plats att bo i för immigranter/invandare från andra länder?" (Andel Ja %). Viktade medelvärden.

Källa: Gallup 2007-2023.

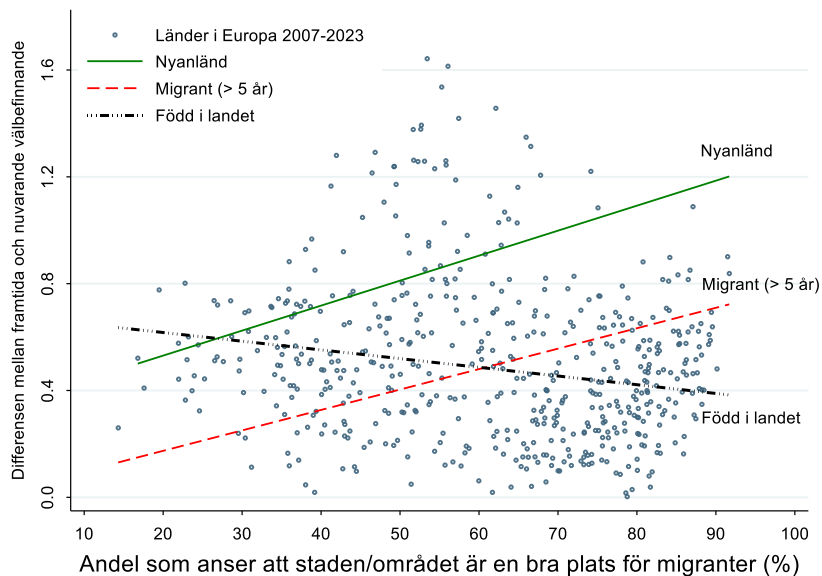
Figur B2. Korrelationen mellan andelen som anser att staden/området är en bra plats för migranter och nuvarande välbefinnande, 2007–2023

Anmärkning: Enkätfrågan är: "Anser du att staden/området där du bor är en bra plats för migranter från andra länder?" (Andel Ja %). Viktade medelvärden. Markeringen av Sverige avser genomsnittet för samtliga år och undersökningsgrupper i Sverige.

Källa: Gallup 2007–2023.

Figur B3. Korrelationen mellan andelen som anser att staden/området är en bra plats för migranter och differensen på välbefinnandet (framtida minus nuvarande), 2007–2023

Anmärkning: Enkätfrågan är: "Anser du att staden/området där du bor är en bra plats för migranter från andra länder?" (Andel Ja %). Viktade medelvärden.
Källa: Gallup 2007-2023.

Förteckning över tidigare publikationer

Rapport och Policy Brief 2014:1, Radikala högerpartier och attityder till invandring i Europa, Mikael Hjerm och Andrea Bohman.

Rapport och Policy Brief 2015:1, Internationell migration och remitteringar i Etiopien, Lisa Andersson.

Kunskapsöversikt 2015:2, Politiska remitteringar, Emma Lundgren Jörum och Åsa Lundgren.

Kunskapsöversikt 2015:3, Integrationspolitik och arbetsmarknad, Patrick Joyce.

Kunskapsöversikt 2015:4, Migration och företagens internationalisering, Andreas Hatzigeorgiou och Magnus Lodefalk.

Rapport och Policy Brief 2015:5, Svenskt medborgarskap: reglering och förändring i ett skandinaviskt perspektiv, Mikael Spång.

Rapport och Policy Brief 2015:6, Vem blir medborgare och vad händer sen? Naturalisering i Danmark, Norge och Sverige, Pieter Bevelander, Jonas Helgertz, Bernt Bratsberg och Anna Tegunimataka.

Kunskapsöversikt 2015:7, Kategoriernas dilemman, Per Strömblad och Gunnar Myrberg.

Rapport och Policy Brief 2015:8, Valet och Vägen: Syriska flyktingar i Sverige, Emma Jörum Lundgren.

Rapport och Policy Brief 2015:9, Arbetskraftsinvandring efter 2008 års reform, Catharina Calleman (red.) och Petra Herzfeld Olsson (red.).

Kunskapsöversikt 2016:1, Alla tiders migration! Dick Harrison.

Rapport och Policy Brief 2016:2, Invandringens arbetsmarknadseffekter, Mattias Engdahl.

Rapport och Policy Brief 2016:3, Irreguljär migration och Europas gränskontroller, Ruben Andersson.

Kunskapsöversikt 2016:4, Diaspora – ett begrepp i utveckling, Erik Olsson.

Kunskapsöversikt 2016:5, Migration within and from Africa, Aderanti Adepoju.

Rapport och Policy Brief 2016:6, Invandring, mediebilder och radikala högerpopulistiska partier i Norden, Anders Hellström och Anna-Lena Lodenius.

Kunskapsöversikt 2016:7, Invandring och företagande, Martin Klinthäll, Craig Mitchell, Tobias Schölin, Zoran Slavnić och Susanne Urban.

Rapport och Policy Brief 2016:8, Invandringens effekter på Sveriges ekonomiska utveckling, Bo Malmberg, Thomas Wimark, Jani Turunen och Linn Axelsson.

Kunskapsöversikt 2017:1, De invandringskritiska partiernas politiska inflytande i Europa, Maria Tyrberg och Carl Dahlström.

Kunskapsöversikt 2017:2, Hatbrott med främlingsfientliga och rasistiska motiv, Berit Wigerfelt och Anders S Wigerfelt.

Avhandlingsnytt 2017:3, Vägen till arbete. Utlandsföddas möte med den svenska arbetsmarknaden, Moa Bursell, Mikael Hellström, Jennie K Larsson, Melissa Kelly, Martin Qvist och Caroline Tovatt.

Policy Brief 2017:4, Integration och tillit – långsiktiga konsekvenser av den stora invandringen till Norge, Grete Brochmann.

Kunskapsöversikt 2017:5, Invandringens historia – från "folkhemmet" till dagens Sverige, Mikael Byström och Pär Frohnert.

Rapport och Policy Brief 2017:6, Invandring i medierna – Hur rapporteradesvenska tidningar åren 2010-2015?, Jesper Strömbäck, Felicia Andersson och Evelina Nedlund.

Rapport och Policy Brief 2017:7, Valdeltagande och representation – Om invandring och politisk integration i Sverige, Pieter Bevelander (red.) och Mikael Spång (red.).

Rapport och Policy Brief 2017:8, Responsibility Sharing for Refugees in the Middle East and North Africa, Susan Martin.

Rapport och Policy Brief 2017:9, Reforming the Common European Asylum System, Bernd Parusel och Jan Schneider.

Rapport och Policy Brief 2017:10, A Fair Share: Refugees and Responsibility-Sharing, Alexander Betts, Cathryn Costello och Natascha Zaun.

Rapport och Policy Brief 2018:1, Somali Diaspora Groups in Sweden – Engagement in Development and Relief Work in the Horn of Africa, Nauja Kleist.

Rapport och Policy Brief 2018:2, Akademiskt utbyte och internationellmigration – En studie av stipendiater inom Svenska institutets Visbyprogram 1997–2015, Andreas Åkerlund, Astrid Collsiöö och Mikael Börjesson.

Rapport och Policy Brief 2018:3, Ensamkommande barns och ungas väg in i det svenska samhället, Eskil Wadensjö och Aycan Çelikaksoy.

Rapport och Policy Brief 2018:4, Attityder till invandring – en analys avförändringar och medieeffekter i Sverige 2014–2016, Jesper Strömbäck och Nora Theorin.

Rapport och Policy Brief 2018:5, Familj, medborgarskap, migration – Sveriges politik för anhängiginvandring i ett jämförande perspektiv, Karin Borevi.

Avhandlingsnytt 2018:6, Barn och migration, Mehek Muftee, Lisa Ottosson Gunilla Jarkman Björn, Anna Åhlund, Eva Skowronski och Michael Lindblad.

Policy Brief 2018:7, Människohandel och människosmuggling i den irreguljära migrationen, Ryszard Piotrowicz.

Rapport och policy Brief 2018:8, Asylsökandes möte med Sverige – Lärdomar från en panelundersökning, Peter Esaiasson och Jacob Sohlberg.

Policy Brief 2018:9, Medborgarskapslagar – en global jämförelse, Rainer Bauböck.

Rapport och Policy Brief 2019:1, Bridging the Gaps – Linking Research to Public Debates and Policy-making on Migration and integration, Martin Ruhs, Kristof Tamas och Joakim Palme.

Rapport och Policy Brief 2019:2, Från Afrikas horn till Sverige: Smuggling, informella nätverk och diasporans engagemang, Tekalign Ayalew Mengiste och Erik Olsson.

Rapport och Policy Brief 2019:3, Thai berry pickers in Sweden – A migration corridor to a low-wage sector, Charlotta Hedberg, Linn Axelsson och Manolo Abella.

Rapport och Policy Brief 2019:4, Internationella studenter i Sverige – Avgiftsreformens påverkan på inflödet av studenter, André Bryntesson och Mikael Börjesson.

Kunskapsöversikt och Policy Brief 2019:5, Migration and development - The role for development aid, Robert E.B. Lucas.

Policy Brief 2019:6, Åter till grunderna – Läsförmåga, immigration och arbetsmarknadsutfall i Sverige, Jon Kristian Pareliusson.

Policy Brief 2019:7, Ålder vid invandring och arbetsmarknadsintegration – det svenska exemplet, Torun Österberg.

Policy Brief 2019:8, Barn med posttraumatisk stress – utvärdering av en gruppintervention för ensamkommande flyktingbarn med symptom på posttraumatisk stress, Anna Sarkadi.

Policy Brief 2019:9, Suicidalt beteende och vård – skillnader mellan flyktingar, andra migranter och personer födda i Sverige, Ellenor Mittendorfer-Rutz.

Policy Brief 2019:10, Fri rörlighet för arbetstagare i EU och dess effekter på statsfinanserna, Marcus Österman, Joakim Palme och Martin Ruhs.

Rapport och Policy Brief 2020:1, De som inte får stanna: Att implementera återvändandepolitik, Henrik Malm Lindberg.

Rapport och Policy Brief 2020:2, Laglig migration för arbete och studier – Möjligheter att få uppehållstillstånd i Sverige för personer som saknar skyddsbehov, Bernd Parusel.

Rapport och Policy Brief 2020:3, Effekten av krig – Posttraumatisk stress och social tillit hos flyktingar, Jonathan Hall och Dennis Kahn.

Rapport och Policy Brief 2020:4, Åtgärder mot människosmuggling och människohandel: Är de förenliga med EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna?, Vladislava Stoyanova.

Policy Brief 2020:5, Den reglerade invandringen och barnets bästa, Louise Dane.

Policy Brief 2020:6, Migrationspolitik, välfärd och jämlikhet, Björn Östbring.

Avhandlingsnytt 2020:7, Migranternas möte med svensk hälso- och sjukvård, Juliet Aweko, Ulrika Byrskog, Annika Esscher, Robert Jonzon och Josefin Wängdahl.

Policy Brief 2020:8, Språkkaféet som arena för språkutbildning, Gunilla Jansson och Silvia Kunitz.

Policy Brief 2020:9, Nyanlända elever och lärande på gymnasieskolans språkintrödningsprogram, Päivi Juvonen.

Rapport och Policy Brief 2021:1, Idrott och hälsa bland flickor – Uppfattningar och erfarenheter bland föräldrar från Somalia, Eritrea, Syrien och Sverige, Anders Kassman och Åsa Kneck.

Policy Brief 2021:2, Miljonprogram, migranter och utsatthet för covid-19, Erik Hansson, Lina Al-Nahar, Maria Albin, Eskil Jakobsson, Maria Magnusson och Kristina Jakobsson.

Rapport och Policy Brief 2021:3, Lokalsamhälletillit i Sverige före och efterflyktingkrisen, Susanne Wallman Lundåsen.

Kunskapsöversikt 2021:4, Tolkfunktionen i asylprocessen, Cecilia Wadensjö, Hanna Sofia Rehnberg och Zoe Nikolaidou.

Avhandlingsnytt 2021:5, Tidsbegränsade uppehållstillstånd, egenföretagande och skolsegregation – Aktuella avhandlingar om utrikes födda på arbetsmarknaden, Kristoffer Jutvik, Matilda Kilström, Elisabet Olme, Aliaksei Kazlou och Debbie Lau.

Rapport 2021:6, Ungas uppväxtvillkor och integration, Jan O. Jonsson, Susanne Åsman, Thomas Johansson, Ylva Odenbring, Sevgi Bayram Özdemir, Erik Lundberg, Metin Özdemir, Bo Malmberg och Eva Andersson.

Policy Brief 2021:7, Invandring och välfärdsstaten, Tina Goldschmidt.

Policy Brief 2021:8, Interaktiv rasism på internet, i pressen och politiken, Mattias Ekman.

Policy Brief 2021:9, Polariserad demokrati. Hur uppfattade hot påverkarfrämlings-fientlighet och spänningar mellan olika grupper i samhället, Emma A. Renström och Hanna Bäck.

Rapport och Policy Brief 2021:10, De som skickades tillbaka: Återvändande och återintegration av avvisade asylsökande till Afghanistan och Irak, Henrik Malm Lindberg, Constanza Vera-Larrucea och André Asplund.

Rapport och Policy Brief 2021:11, Trade Agreements as a Venue for Migration Governance? Potential and Challenges for the European Union, Sandra Lavenex och Tamirace Fakhoury.

Policy Brief 2021:12, The evolving policy coherence for development. Risk or opportunity for the EU as a development actor?, Anna Michalski.

Avhandlingsnytt 2021:13, Nya perspektiv på segregation: skola, psykisk hälsa och bosättningsmönster, Maria Granvik Saminathen, Sara Brolin Låftman, Petra Löfstedt, Elisabet Olme, Dany Kessel, Louisa Vogiazides, Hernan Mondani, Charisse Johnson-Singh, Mikael Rostila, Antonio Ponce de Leon, Yvonne Forsell och Karin Engström.

Kunskapsöversikt 2022:1, Exillitteratur I Sverige 1969 till 2019, Daniel Pedersen.

Kunskapsöversikt 2022:2, Migrationens påverkan på klimatanpassning och sårbarhet, François Gemenne.

Policy Brief 2022:3, Hur många kommer fly från Ukraina och vilka EU-länder kommer de söka sig till?, Mikael Elinder, Oscar Erixson och Olle Hammar.

Policy Brief 2022:4, Massflyktsdirektivet: EU:s svar på skyddssökande från Ukraina. Tillfälligt skydd – "varför", "vem", "vad", "var" och "hur", Eleni Karageorgiou och Vladislava Stoyanova.

Rapport 2022:5, Invandring och integration i svensk opinion. Hur formasvärderingar och verklighetsuppfattningar?, Anders Westholm.

Rapport 2022:6, Hur gemensamma är de gemensamma EU-reglerna? Svensk asylrätt i europeiskt perspektiv, Eleni Karageorgiou och Vladislava Stoyanova.

Policy Brief 2022:7, Vilka är mest benägna att rösta i svenska lokala val?, Pieter Bevelander.

Rapport 2022:8, Nyanländas integration: En enkätstudie om språkstuderandes erfarenheter av livet i Sverige, Sara Thalberg och Linus Liljeberg.

Kunskapsöversikt 2022:9, Klimatförändringar, fördrivningar, mobilitet och migration: forskningsläget kring nuläget, framtida scenarios och policyalternativ, Mathias Czaika och Rainer Münz.

Policy Brief 2022:10, (Kommunala) insatser för att underlätta arbetsmarknadsinträdet för flyktingar och deras anhöriga, Mattias Engdahl, Anders Forslund och Ulrika Vikman.

Policy Brief 2023:1, Att förstå klyftan mellan politiken för flyktingintegration och erfarenheterna av integration: Resultat från två EU-finansierade projekt, FOCUS och NIEM, Nahikari Irastorza och Sayaka Osanami Törngren.

Kunskapsöversikt 2023:2, Migration, religion och integration, Magdalena Nordin.

Policy Brief 2023:3, Lokal migrationspolitik: Om strukturer, aktörer och processer i svenska kommuner, Jon Nyhlén och Gustav Lidén.

Rapport 2023:4, Under ytan: Hur många och vilka vill lämna sina länder för att flytta till EU och Sverige?, Mikael Elinder, Oscar Erixson och Olle Hammar.

Avhandlingsnytt 2023:5, Migration, kontroll och säkerhet i en europeiskkontext. Louise Bengtsson, Jennie Brandén, Daniel Silberstein och Teresa Quintel.

Policy Brief 2023:6, Laglig migration för arbete och studier. Möjligheter att få uppehållstillstånd i Sverige för personer som saknar skyddsbehov, Bernd Parusel.

Policy Brief 2023:7, Integrationsprocesser och traditionsförhandlingar inom religiösa samfund, Magdalena Nordin.

Policy Brief 2023:8, Ökar röstande aptiten på medborgarskap?, Pieter Bevelander, Michaela Slotwinski och Alois Stutzer.

Rapport och Policy Brief 2023:9, Etablering av nyanlända flyktingar: Effekter även tidig och intensiv arbetsmarknadspolitisk insats, Matz Dahlberg, Johan Egebark och Ulrika Vikman.

Avhandlingsnytt 2023:10, Hinder och möjligheter för etablering på den svenska arbetsmarknaden, Anni Erlandsson, Lillit Ottosson, Andrey Tibajev och Louisa Vogiazides.

Policy Brief 2023:11, Integration av unga ur ett flerdimensionellt perspektiv, Jan O. Jonsson.

Policy Brief 2023:12, Civilsamhällets bidrag till integration, Gabriella Elgenius.

Policy Brief 2023:13, Den reglerade invandringen och barnets bästa: En uppdatering efter Tidöavtalet, Louise Dane.

Kunskapsöversikt 2024:1, Återvändande och (åter) integration för barn i familj: En systematisk kunskapsöversikt, Pinar Aslan Akay.

Kunskapsöversikt 2024:2, Det andra utanförskapet: Skuggsamhället i Sverige, Zenia Hellgren.

Rapport och Policy Brief 2024:3, Migrationslagstiftning i Norden – Ett restriktivt skifte, Jonas Hinnfors och Ann-Cathrine Jungar.

Policy Brief 2024:4, Hur formas den svenska migrationspolitiken?, Henrik Malm Lindberg.

Befolkningens attityder till migration kan spela en avgörande roll för migranternas välbefinnande och deras integration i samhället. Den här rapporten belyser hur migranternas välbefinnande har utvecklats över tid i Sverige jämfört med andra europeiska länder och hur det samspelar med befolkningens attityder till migration. Rapporten baseras på data från Gallup World Poll (GWP) för perioden 2016–2023.

Författare till rapporten är Maria Cheung, fil. dr. i nationalekonomi, utredningssekreterare på Delmi, Matz Dahlberg, professor i nationalekonomi, Institutet för bostads- och urbanforskning (IBF) och nationalekonomiska institutionen vid Uppsala universitet, och Hyrije Hasani, fil. kand. i nationalekonomi.

Delegationen för migrationsstudier är en oberoende kommitté som initierar studier och förmedlar forskningsresultat som underlag till framtida migrationspolitiska beslut och för att bidra till samhällsdebatten.

STATENS OFFENTLIGA
UTREDNINGAR

Delegationen för
Migrationsstudier
Ju 2013:17